DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 32. Sobota, 28 Stycznia (9 Lutego). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.— We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Sprawozdanie komisji likwidacyjnej z czynności do dnia 20 grudnia (1 stycznia) 1866/7 r.—Komisja rząd. ośw. publ. - Uwolnienie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.—Warszawa.— Przegląd polityczny.—**Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.**—Sprostowanie.— *Wars. Judische Ztng.*—P. Kowalska.—Wypadek.—Odezwa synodu kościoła greckiego i odpowiedź synodu kościoła wszechruskiego. — **Ameryka.** Wojna braz.-paragw. — **Austrja.** Sprawy wspólne. — Rada państwa. — Rozruchy w połudn. Tyrolu.—**Belgja.** Zaburzenia.—**Francja.** Interpelacja.—Prawo prasowe.—Wiarogodność depesz.—**Hiszpanja.** Sprostowanie.—**Prusy.** Sejm.— **Szwajcarja.** Traktat haudlowy. — **Turcja.** Józef Karam. — **Włochy.** Wolność kościoła. — Siły zbrojne papiezkie.—**Korespondencja** ze Lwowa.—**Rozmaitości.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Pamiętnik towarzystwa lekarskiego warsz.—Mojsiada. — Nowa restauracja w hotelu litewskim, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 27 Stycznia (8 Lutego).

Sprawozdanie
Komisji Likwidacyjnej Królestwa Polskiego,
z czynności dokonanych do dnia 20 Grudnia (1 Stycznia 1866/7 roku.

Pogląd ogólny na czynności Komisji Likwidacyjnej.

Na mocy artykułu 8-go Najwyższego Ukazu o Likwidacyjnej Komisji z dnia 19-o Lutego (2-o Marca) 1864 roku, Komisja obowiązaną jest dwa razy każdorocznie, w terminach wyznaczonych przez Komitet Urządzający, zdawać sprawę ze swych czynności, na publicznem posiedzeniu, w obec Komisji Umorzenia Długów, pod prezydencją Głównego Dyrektora Komisji Skarbu.

Nie zważając na to, że nominalne otwarcie Komisji Likwidacyjnej nastąpiło w Grudniu 1864 r., wszelako rzeczywista działalność takowej, rozpoczęła się dopiero w roku następnym 1865 we Wrześniu, t. j. od czasu puszczenia w obieg listów likwidacyjnych. Winniśmy przedewszystkiem wyjaśnić przyczyny, dla których Komisja Likwidacyjna, rozpocząwszy działania swoje przeszło rok temu, nie dokonała półrocznych sprawozdań ze swych czynności w roku 1866.

Ponieważ celem sprawozdań Komisji Likwidacyjnej, być powinno oznajomienie publiczności z postępem jej działań co do operacji likwidacyjnej, a oraz udzielenie środków do sprawdzenia jej czynności; a że bez wątpienia jedną z główniejszych zasad tej czynności jest amortyzacja listów likwidacyjnych za pomocą losowania, dla tego więc przed rozpoczęciem takowego pierwsze półroczne sprawozdanie Komisji stawało się niemożebnem. Tymczasem po rozpatrzeniu pierwszych Likwidacyjnych Tabelli, dnia 1 (13) Września 1865 roku, wydawanie Listów Likwidacyjnych rozpoczęło się od dnia 30 Września 1865 roku i w krótkim przeciągu czasu do 1 Stycznia 1866 r. wydano Likwidacyjnych Listów na sumę 1,059,400 rubli, a następnie do połowy 1866 roku, razem na 7,830,800 rubli; oczywistem więc jest, że pierwsze losowanie wydanych listów, nie mogło wcześniej nastąpić jak w drugiej połowie 1866 roku. Zatem po odbytem w terminie prawnym, a mianowicie w dniu 1 Września, pierwszem losowaniu, tudzież po upływie terminu naznaczonego przez Ukaz 19 Lutego (2 Marca) do wypłaty kuponów w gotowiźnie, oraz wypłaty wylosowanych Likwidacyjnych Listów, ułożone jest to sprawozdanie z likwidacyjnych działań, nie tylko półroczne, lecz ogólne ze wszech czynności Komisji od dnia 30 Września (12 Października) 1865 roku, po dzień 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 roku.

Sprawozdanie niniejsze z dodanemi do niego rachunkami, ułożone zostało, na zasadzie źródeł poczerpniętych z ksiąg i dokumentów Komisji Skarbu, Banku Polskiego i Komisji Likwidacyjnej i zawiera dokładne i jasne streszczenie likwidacyjnej operacji w latach 1865 i 1866. Ku lepszemu rzeczy wyjaśnieniu, stósownie do rozlicznego zakresu działań stanowiących całość likwidacyjnej operacji, sprawozdanie rozdzielimy na trzy główne działy. Podział takowy odpowiada zarówno spółdziałaniu trzech wyżej wymienionych instytucij finansowych, w czynnościach likwidacyjnych.

Dział I. O funduszach na likwidacyjną operację udzielanych przez Rząd.

Dział II. O wydawaniu Listów Likwidacyjnych, oraz pieniędzy w gotowiźnie, w skutek przyznawanych właścicielom likwidacyjnych indemnizacij.

Dział III. O amortyzacji Listów Likwidacyjnych przez losowanie.

Najwyższy Ukaz z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku o Komisji Likwidacyjnej i Ukaz z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia), głoszą, że na amortyzację Likwidacyjnych Listów i w ogóle na rzecz likwidacyjnej operacji, wskazane są źródła następujące: *a)* podwyższony o 50% podatek od własności nieruchomej, a mianowicie: z ofiary, dworskiego i miejskiego podymnego; *b)* podatek gruntowy od włościan; *c)* dochód z włościańskiej propinacji; *d)* część kapitału ze sprzedaży dóbr państwa, i nakoniec *e)* nieprzewidziane dochody.

Wymienione pobory, prócz dochodu ze sprzedaży dóbr państwa, która dotąd nie rozpoczynała się, wpływały do kas właściwych i znajdowały się w zawiadywaniu Komisji Skarbu. Wpływ zaś z tych źródeł i wydatki czynione w miarę rzeczywistych potrzeb, odbywały się wedle prawnych przepisów do dnia 1 Stycznia 1867 roku.

DZIAŁ I.

O funduszach na likwidacyjną operację udzielanych przez Rząd.

A) W roku 1864 miało wpłynąć jako dochód, stósownie do Najwyżej zatwierdzonego na ten rok budżetu, 1,054,150 rs. $94\frac{1}{2}$ kop.

Na rachunek tego w ciągu 1864 roku wpłynęło 777,059 rs. 88 kop.

Pozostało w zaległości na rok 1865 277,091 rs. $6\frac{1}{2}$ kop.

Na rok 1865 wyznaczono łącznie z pozostałością z 1864 roku, 3,482,498 rs. $47\frac{3}{4}$ kop.

Na rachunek tego wpłynęło 2,731,630 rs. 9 kop.

Pozostało w zaległości na rok 1866, 750,868 rs. $38\frac{3}{4}$ kop.

Na rok 1866 wyznaczony, łącznie z pozostałością z roku 1865, budżet wynosił 3,977,991 rs. $70\frac{3}{4}$ kop.

Na rachunek tego wpłynęło 2,590,663 rs. 13 kop.

Pozostało w zaległości na 1867 rok 1,387,328 rs. $57\frac{3}{4}$ kop.

B) Ze źródeł przeznaczonych na likwidacyjną operację w roku 1864, wydatków nie uczyniono, lecz ponieważ w tym roku, na administrację, wpłynęło tytułem pożyczki z sum Kasy Państwa 71,531 rs. $10\frac{1}{2}$ kop., to pomieniona pożyczka zaspokojoną została z sumy wydatkowej wyznaczonej na rok 1865 (ob. lit. A. część II).

Przypuszczalny wydatek na rok 1865 z budżetu, wynosił 3,851,930 rs. 71 kop.

Na ten rachunek wydano 724,810 rs. $23\frac{3}{4}$ kop.

Pozostało od wydatków na 1866 rok 3,127,120 rs. $47\frac{1}{4}$ kop.

W roku 1866 przypuszczalny wydatek z budżetu, wynosił 4,731,618 rs. 85 kop.

Na ten rachunek wydano 1,946,903 rs. 85 k.

Pozostałość na 1867 rok 2,784,715 rs.

C) Z wyżej przytoczonych liczb widzimy, że sumy wyznaczone przez budżety 1864—1866 r. do wpływu i wydatków, w przeciągu tego czasu wpływały częściowo w gotowiźnie, a częściowo zostawały w zaległości; rzeczywiste zaś wpływanie tych sum, było następne:

w 1864 roku .	777,059	rs.	88 kop.
w 1865 „ .	2,731,630	„	9 „
w 1866 „ .	2,590,663	„	13 „
razem .	6,099,353	rs.	10 kop.

Na rachunek tego wydano:

w 1865 roku .	724,810	rs.	$23\frac{3}{4}$ kop.
w 1866 „ .	1,946,903	„	85 „
razem .	2,671,714	rs.	$8\frac{3}{4}$ kop.

Zatem do 1 Stycznia 1867 roku zostało w gotowiźnie 3,427,639 rs. $1\frac{1}{4}$ kop.

Szczegółowa wiadomość o wpływach i wydatkach sum wyznaczonych na operację likwidacyjną, znajduje się w dodatkach pod lit. A. część I i II. *(d. c. n.)*

Komisja Rządowa Oświecenia Publicznego zawiadamia osoby interesowane, że w bieżącym roku szkolnym wakuje 25 stypendjów z następujących zapisów prywatnych: 1) *Chromińskiego* Kazimierza, stypendjum 1, w wysokości rsr. 6 i kop. 69, w rodzaju premjum dla moralnego i celującego ucznia klas wyższych w szkołach Lubelskich. 2) *Ciołkowskiej* Amelji, stypendjum 1, w ilości rsr. 150 rocznie, dla potomka jednej z następujących 10-ciu rodzin: 1) Natalji Marchockiej, 2) Jana Żabickiego, 3) Jana Nieprzeckiego, 4) Ignacego i Julji Rojewskich, 5) Emilji Niewiarowskiej, 6) Feliksa Bielawskiego, 7) Kajetana Marcinkowskiego, 8) Franciszka Marcinkowskiego, 9) Ignacego Nowosielskiego i 10) Henryka Ciołkowskiego, a w braku kandydata z tych rodzin, dla syna niezamożnych obywateli powiatu Siedleckiego, odznaczającego się moralnem sprawowaniem i celującemi postępami w naukach. 3) *Czyżewskiego* Baltazara, stypendjum 1, w ilości rsr. 74 i kop. 83 rocznie, dla najbliższych krewnych z domu Czyżewskich, w braku ich, dalszych krewnych herbu Dreja lub Szczerbiec, a w braku i tych, dla potomków linji żeńskiej domu Czyżewskich herbu Korab'. 4) *Dołęgi* Michała, stypendjum 1, w wysokosci rsr. 120 i kop. 45, dla ucznia szkół Radomskich, rodem z dóbr Swozyce lub Machory, według wyboru gromad wiejskich tychże dóbr. 5) *Fiecka* Vilhelma, stypendjum 1, w ilości rsr. 7 kop. 90 dla ubogiego ucznia gimnazjum w Płocku. 6) *Karnkowskiego* Stanisława, stypendja 2, po rsr. 90, dla młodzieńców z familji Karnkowskich; dalej, dla używających tego samego co Karnkowscy herbu, a w braku jednych i drugich, dla dzieci ubogich rodziców szlacheckiego pochodzenia. 7) *Kątskiego* Apolinarego, stypendjum 1, w ilości rsr. 5 rocznie, dla ubogiego ucznia gimnazjum w Radomiu. 8) *Lipskiego* Andrzeja, stypendja 4, dwa po rsr. 70 i dwa po rs. 75, dla najbliższych krewnych domu Lipskich, a w braku ich, dla młodzieży szlacheckiego pochodzenia z domów w b. województwie Kaliskiem osiadłych. 9) *Skrzyńskiej* Konstancji, stypendja 2, po rsr. 51 i kop. 13, dla młodzieży z domu Gosławskich i Doruchowskich. 10) *Surowieckiego* Wawrzyńca, stypendja 2, po rsr. 104 rocznie, dla sukcesorów linji męzkiej imienia Surowieckich, po braciach testatora Andrzeju i Wojciechu, dalej, dla sukcesorów linji żeńskiej i innych bliższych krewnych zapisodawcy; następnie dla sukcesorów Bartłomieja Kossakowskiego, i wreszcie, w braku wyżej wymienionych, dla ubogich uczniów, zaleconych z moralności i pilności w naukach. Stypendja te przywiązane są do zakładów naukowych średnich, a kandydaci, nie pochodzący z familji, winni koniecznie uczęszczać do jednego z gimnazjów Warszawskich. 11) *Szaniawskiego* Konstantego, b. sędziego ziemi Lubelskiej, stypendja 2, po rsr. 33 i kop. 62, dla Szaniawskich, a w braku dla synów ubogich rodziców stanu szlacheckiego innych familji. 12) *Tąkla* Franciszka, stypendjum 1, w wysokości rsr. 150, dla najmniej zamożnego młodzieńca z domu Tąklów herbu Korczak. 13) *Turobojskiego* Walentego, stypendjum 1, w wysokości rsr. 88 kop. 72 dla bliższych, a następnie i dalszych krewnych testatora. 14) *Ubysza* Andrzeja, stypendjów 3, po rsr. 28 kop. 40, dla młodzieży z rodu Ubyszów, a w braku ich, dla dzie-

ci szlachty herbu Cholewa. 15) *Wasilkowskiego* Antoniego, stypendjum 1, w wysokości rsr. 167 i kop. 54, dla krewnych bliższych i dalszych i dla powinowatych testatora, a w braku ich, dla celujących i wzorowo sprawujących się uczniów gimnajum Lubelskiego, rodem z miasta Lublina. 16) *Wierzejskiego* Macieja, stypendjum 1, dla młodzieży, pochodzącej z familji testatora, a w braku takowej, dla uczniów tegoż, co testator nazwiska.—Kandydaci do stypendjów pod liczbami 1, 5 i 7 winni zanosić swe podania do właściwych Zwierzchników Szkół; chcący się ubiegać o stypendjum pod N. 2 zgłaszać się mają do p. Klemensa Marchockiego, dziedzica dóbr Krzeska, w powiecie Siedleckim; kandydaci na stypendja Dołęgi udać się winni ze swem żądaniem do wójtów gmin Machory lub Sworzyce, a kandydaci na wszelkie inne stypendja obowiązani są zanosić w tym celu prośby do Komisji Rządowej, która po rozpatrzeniu złożonych dowodów kwalifikacji familijnej i zasięgnięciu opinji opiekunów, czyli senjorów powyższych zapisów stypendjalnych, zgodnie z wolą zapisodawców, wakujące stypendja przyzna. Prośby przyjmowane będą w ciągu 6-ciu tygodni od daty niniejszego ogłoszenia.

Uwolnienie. — Przez Najwyższy rozkaz z d. 17 stycznia v. s., radca tajny *Masson*, członek rady administracyjnej i dyrektor poczt w królestwie polskiem, uwolniony został od pomienionych obowiązków, na własne żądanie, z powodu nadwątlonego zdrowia. (*Sen. Wied.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 27 Stycznia (8 Lutego).

Dzisiejszy nasz telegram, potwierdzając dawniejsze nasze wiadomości, donosi o uwolnieniu p. Belcredi od obowiązków ministra stanu, oraz o nominacji p. Beusta, w którego ręku obecnie koncentruje się kierunek ministerstwami spraw zagranicznych, stanu i policji, obok prezydencji rady gabinetowej.

Według wiadomości innych z Wiednia, otwarcie sejmów prowincjonalnych nastąpi 18 b. m., przyczem za pomocą odezwy cesarskiej zostanie zawiadomione, że dojście do skutku porozumienia z Węgrami, uczyniło niepotrzebnem zebranie nadzwyczajnej rady państwa i w skutku tego będzie tylko zwołana ściślejsza rada państwa na podstawie patentów lutowych, której przedstawione będą projekta do prawa o poborze do wojska i projekt zmian w konstytucji lutowej, a zmiany te dotyczyć mają pomiędzy innemi odpowiedzialności ministrów i zniesienia art. 13 go wspomnionej konstytucji, nadającego rządowi prawo, kiedy rada państwa nie sejmeje, postanawiania niecierpiących zwłoki środków z obowiązkiem zawiadamiania tylko następnie rady państwa o nich i ich skutku. Rada państwa ma być zwołana w połowie marca. Z powodu agitacji w południowym Tyrolu na korzyść przyłączenia go do Włoch, zawieszone tam zostało prawo o wolności osobistej i nietykalności mieszkań.

Rząd włoski, jak donosi *Provinzia*, zamierza cofnąć projekt sprzedaży dóbr duchownych, przeciwko któremu oświadczyły się wszystkie wydziały izby, i przedstawić go następnie w zmienionym kształcie. Wszelako doniesienie dziennika *Provinzia* nie zgadza się z wiadomościami z innych źródeł. Wszystkie prawie wydziały izby zatwierdziły konwencję zawartą z Francją co do przejęcia części długu papiezkiego.

Izba grecka, jak się okazuje z dzisiejszego naszego telegramu, uchwaliła powiększenie sił zbrojnych lądowych i morskich, z powodu spodziewanych wypadków, lecz z zamiarem zachowania pokoju. Według telegramu ze Smyrny, pochodzącego zapewne z tureckiego źródła, Mustafa-pasza miał odnieść zwycięztwo na wyspie Kandji.

Traktat czyli protokół określający podstawy konstytucji związku północno-niemieckiego już jest gotów i w tym tygodniu miał być podpisany. Pozostawały do uregulowania tylko kwestje dotyczące organizacji wojskowej. Posiedzenia sejmu pruskiego, który już ukończył główne swe prace, bezzwłocznie mają być zamknięte.

Mowa tronowa angielska, o której przyniósł nam wzmiankę telegraf, a którą jutro podamy w całości, zawiera tylko życzenia i nadzieje co do ważniejszych spraw bieżących zagranicznej polityki, obok zwykłego oświadczenia, że stosunki Anglji ze wszystkiemi państwami są zadawalniające. Mowa tronowa zapowiada rychłe ukończenie sporów z Ameryką i powrót Irlandji do stanu normalnego. Jakkolwiek nie zapowiada stanowczo przedłożenia bilu reformy wyborczej, oświadcza jednak w tym przedmiocie co następuje: „Uwaga wasza panowie, wkrótce będzie znów zwrócona na reprezentację ludu, a mam przekonanie zupełne, że wasze obrady, prowadzone w duchu umiarkowania i wzajemnych ustępstw, doprowadzą was do przyjęcia środków, które nie zakłócając nie właściwie równowagi władzy politycznej, rozszerzą liberalnie prawo wyborcze.“ W izbie niższej pomiędzy złożonemi bilami nie znajduje się bil reformy wyborczej, a telegram nie podaje szczegółowej wiadomości co odpowiedział lord Derby na podniesioną przez lorda Johna Russella w izbie wyższej kwestję tego bilu. Czy kwestja ta w izbie niższej bezzwłocznie zostanie wniesioną, jest jeszcze wątpliwem z powodu braku jedności w opozycji. W celu polepszenia stanu Irlandji, książę Walji ma corocznie przepędzać tam pewien czas.

W Stanach Zjednoczonych zaciętość radykalistów przeciwko prezydentowi Johnsonowi, nie ustaje i stronnictwo to chciałoby go oskarżyć nawet o wspólnictwo w zamordowaniu Lincolna. Wszelako sprawozdanie wydziału sprawiedliwości o akcie oskarżenia, na obecnych posiedzeniach kongresu nie będzie wniesione. W Nowym Jorku krążyła pogłoska, że 18,000 juarystów zagraża stolicy Meksyku.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *7 lutego.* Cesarskie pismo odręczne, uwalnia ministra stanu p. Belcredi od dotychczasowych jego obowiązków i mianuje ministra spraw zagranicznych p. Beusta prezesem ministrów, powierzając mu czasowo kierunek ministerstwa stanu i policji.

Ateny, *2 lutego.* Izba uchwaliła powiększenie armji lądowej i floty. Minister wojny uzasadnił uzbrojenia spodziewanemi wielkiemi wypadkami, dodając, że Grecja chce utrzymać pokój. Valhoritis oświadczył się za rozszerzeniem granic Grecji, uznając za jedyny środek ocalenia utworzenie wielkiego narodu heleńskiego.

Smyrna, *2 lutego.* Mustafa-pasza wyparł Zimbrakakisa z silnej pozycji Vagiarumelia i zajął Sfakję.

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 6 lutego.* Dzisiejsza *Wiener Z* ogłasza w swej części urzędowej rozporządzenie cesarskie, zawieszające w Tyrolu południowym prawa o wolności osobistej i o nietykalności mieszkania, a to z powodu, że na skutek ostatnich rozruchów, bezpieczeństwo publiczne zostało tam w wysokim stopniu zagrożone. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 6 lutego.* Potwierdza się wiadomość, że otwarcie posiedzeń sejmów nastąpi dopiero 18-go b. m. *N. f. Presse* donosi ze źródła bardzo wiarogodnego, że otwarcie sejmów poprzedzone zostanie reskrypt em cesarskim, że nadzwyczajna rada państwa stała się niepotrzebną, gdyż układ z Węgrami przyszedł do skutku, i że z tego powodu zwołana zostanie zgodna z konstytucją rada państwa na zasadzie ustawy lutowej. Tej radzie państwa przedłożone zostaną: prawo w przedmiocie uzupełnienia armji, oraz projekt rządowy dotyczący zmian zaprowadzić się mających w ustawie lutowej, ze względu na porozumienie z Węgrami. Otwarcie posiedzeń rady państwa nastąpi około połowy marca. Propozycje rządowe obejmować będą, oprócz projektu do prawa o odpowiedzialności ministrów, projekt usunięcia § 13-go prawa o reprezentacji państwa, podług którego rząd, w razie nieobradowania rady państwa, upoważniony jest do przedsiębrania naglących środków, z zobowiązaniem zakomunikowania następnie radzie państwa jedynie powodów do tego i rezultatów.— Podług tegoż dziennika, nominacja hr. J. Andrassy na prezesa ministerstwa węgierskiego i p. Lonyay'a na ministra skarbu tegoż ministerstwa, nie ulega wątpliwości. Inne nominacje nie zostały jeszcze postanowione. (*Tamże*).

* *Florencja, 6 lutego.* Komisja do roztrząsania projektu w przedmiocie dóbr kościelnych, ukonstytuowała się i wybrała swym prezesem p. de Luca i swym sprawozdawcą p. Mauro Macchi. Jutro odbędzie się pierwsze posiedzenie. — Zapewniają, że konwencja zawarta z Francją w przedmiocie podziału długu państwa kościelnego, została przyjętą przez wszystkie biura izby deputowanych. (*Tamże*).

* *Londyn, 5 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej, zapowiedziane zostało przez rząd złożenie licznych bilów. Bil reformy nie jest w nich objęty.—W izbie wyższej, lord John Russell wynurzył obawę, że usposobienie zaczepne niektórych państw może wywołać nowe nieszczęścia. Lord przyrzekł swe poparcie dla dobrego ministerjalnego bilu reformy. Odpowiedź hr. Debry dotyczyła głównie kwestji reformy (*Tamże*)

* *Madryt, 4 lutego. Epoca* pisze, że wskutek traktatu zawartego pomiędzy Hiszpanią i Portugalją, listy kursować będą po całym półwyspie za jednostajną opłatą pocztową. (*Cor. H. B.*)

* *Nowy-York, 28 stycznia.* Wiadomości z Vera-Cruz z źródła juarystowskiego donoszą, że 18,000 republikanów zagraża Meksykowi. Francuzi przygotowują się ciągle do odjazdu.– Komisja sądowa nie złoży przed zamknięciem obecnych posiedzeń kongresu swojego sprawozdania co do postawienia prezydenta w stanie oskarżenia. Mowią, że Surratt zapytany będzie, czy prezydent Johnson nie należał do morderstwa prezydenta Lincolna. Sejm stanu Indjana, zatwierdził poprawkę do konstytucji. Sejm stanu Tennessee zgodził się na prawo głosowania murzynów. Najwyższa izba stanu Tennessee ma zbadać, czy środki te są konstytucyjne.—Rząd kanadyjski postanowił zadosyć uczynić żądaniom wynagrodzenia za szkody poczynione przez wyprawę fenjenów i domagać się potem w Washingtonie odpłacenia. (*Cor. H. B.*)

* *Praga, 6 lutego.* Wybory niezależne od fidei komisu wielkich posiadłości gruntowych, wypadły konserwatywnie; z 414 upoważnionych wyborców stawiło się 363; kandydaci konserwatywni otrzymali 190, stronnicy konstytucji 173 głosów. (*Cor. Bür.*)

* *Berlin, 6 lutego. Prov. Corr.* pisze: Terytorja Hesji elektoralnej, Nassau, Frankfurtu i odstąpionych części Bawarji i Hesji darmsztadzkiej podzielone będą wkrótce na okręgi rejencyjne (kasselski i wiesbadeński) i na powiaty. Związki prowincjalne utworzone będą dopiero po zupełnym podziale administracji w Hanowerze i w księstwach nadelbańskich. (*Wolffs T. B.*)

* (Sprostowanie). *Nord* ogłosił obecnie list następującej osnowy, który przeczytany będzie, jak się nam zdaje, z wielkim interesem. List ten odpowiada wręcz na pewne oskarżenia wymierzone przeciw rządowi ruskiemu, które znalazły miejsce w jednym z dzienników francuzkich.

„Paryż, 27 stycznia 1867. Panie dyrektorze. Pod tytułem: „Jeńcy wojenni w Rosji" (*Les prisonniers de guerre de la Russie*), dziennik *Temps* ogłasza w swym numerze dzisiejszym korespondencję, która została mu przysłaną i którą zaleca swym czytelnikom w następujących wyrazach: „Pewien francuz, który brał udział w ostatniem powstaniu polskiem, i który został wzięty jako *jeniec wojenny* (*Temps* kładzie na-

cisk na to wyrażenie) i deportowany do Syberji, nadesłał nam, po swoim powrocie, następujący list, który nie potrzebuje żadnych komentarzy." List ten nie potrzebuje rzeczywiście komentarzy, o czem czytelnicy nasi mogą się przekonać, jeżeli przeczytają go *in extenso* w dzienniku *Temps* lub dowiedzą się o nim z wyjątków, które zakomunikuję poniżej. Poprzednio atoli, niech *Temps* pozwoli mi zapytać się go, co rozumie on pod nazwą „jeńców wojennych" i czy taka nazwa może być zastosowana do cudzoziemców, którzy brali udział w powstaniu polskiem? Czy *Temps* nie wie lub nie chce wiedzieć, że nie ma nic wspólnego pomiędzy położeniem żołnierzy, którzy wzięci zostali do niewoli gdy walczyli o swe własne respective państwa i których zasłaniają zasady prawa międzynarodowego, a położeniem partyzantów, którzy wynarodawiają się i stawią siebie po za obrębem prawa przez ten sam fakt, że przychodzą dla dania zbrojnej pomocy rewolucji uorganizowanej przeciw państwu regularnemu i ulegają rygorowi prawa wojennego, tak, iż własny ich rząd nie może wstawiać się na ich korzyść? P. Emil Andréoli, który podpisał się na liście ogłoszonym przez *Temps*, bardzo dobrze określa położenie mówiąc: „Zostawaliśmy rzeczywiście wszyscy pod ciosem jednego i tegoż samego oskarżenia: *udziału zbrojnego w rewolucji polskiej.*" Stawiam przeto dziennikowi *Temps* pytanie, na jakie postępowanie narażają się ludzie, którzy biorą zbrojny udział w buncie? Rosjanin naprzykład, wzięty do niewoli z bronią w ręku na barykadach paryzkich, czyżby miał prawo dopominać się o to, ażeby traktowano go na równi z „jeńcem wojennym", i czyżby nie został on po prostu rozstrzelany lub deportowany? Jest tu zamięszanie, które dziwi mnie ze strony dziennika *Temps*, i co do którego trudno mi uwierzyć, ażeby nie było ono umyślnem, gdyż, koniec końcem, jest to podstawa, na której opierają się zażalenia, dla których otwiera on swe szpalty. P. Andréoli, wzięty w r. 1863 do niewoli z bronią w ręku, został „skazany na karę śmierci, następnie zaś złagodzono mu karę i zesłano go na dwanaście lat do robót ciężkich w kopalniach Syberji, i nareszcie ułaskawiono go w październiku 1866 r." Po przeczytaniu tych wierszy, spodziewaćby się należało ze strony p. Andréoli wdzięczności względnej dla rządu ruskiego, który mając zupełne prawo kazać go rozstrzelać, uwolnił go po trzech latach więzienia. A tymczasem przeciwnie, ten który podpisał się na liście ogłoszonym przez *Temps*, odpłacając się za ten czyn wspaniałomyślny, poprzysiągł Rosji „nienawiść, którą jego serce jest przepełnione"; nie chce on być „ofiarą kłamstw tyranji"; chce on „ściągnąć na jej niecne czyny wzgardę opinji publicznej"; chce on „zhańbić tych niecnych katów *(sic)*, którzy przybierają w obec Europy pozory cywilizacji." Obaczmy, jakie to było więzienie p. Andréoli, „skazanego do robót ciężkich." Oto co on sam mówi: „Na początku roku 1864, gdy przypadek zrządził, iż dostałem kilka numerów *Nord'a*", powiada on w swoim liście, „wyczytałem w nich, że więźniowie polityczni, posyłani do Syberji, byli traktowani bardzo po ludzku; że odstawiano ich drogą żelazną z Warszawy do Niżnego-Nowogrodu; że stamtąd przewożono ich parostatkiem do Permu, i że nareszcie odbywali oni podróż w Syberji na wozach. Podziwiałem wielce wspaniałą arrogancję, z jaką redakcja *Norda* przyznawała Rosji ludzkość. Śmiałem się mocno wraz z moimi przyjaciołmi, którzy wyprawieni zostali z Tobolska, tak samo jak i ja, *pieszo, wraz ze złodziejami i zbójcami.*" A zatem p. Andréoli sam, nie wiedząc o tem, potwierdza w zupełności to, co powiedział *Nord.* Wyprawiony on został z miasta syberyjskiego Tobolska pieszo, lecz w jaki sposób przybył on do Tobolska? Nie wspomina on o tem nic, bo ma swoje do tego powody. Albowiem, tak jak donosiliście, skazani wyprawiani byli z Warszawy, przez Petersburg i Moskwę, do Niżnego Nowogrodu koleją żelazną, przewożeni byli następnie statkiem parowym do Permu, z Permu zaś, przez część Syberji aż do Tobolska na wozach (cała ta droga wynosi 4,038 wiorst czyli kilometrów). Z Tobolska zaś posyłano ich w rozmaitych kierunkach. Gdyby zamiast udawania się do Polski i brania udziału w powstaniu, które odznaczyło się tylu zbrodniami, nie mającemi nic wspólnego z polityką, p. Andréoli pozostał był we Francji, uniknąłby on tej nieprzyjemności. Co zresztą pociesza go, to ta okoliczność, że było ich razem kilku przyjaciół, którzy śmieli się i czytali dzienniki, odbywając podróż. Podczas swego pobytu w Syberji, p. Andréoli, „skazany do robót ciężkich" (nie trzeba o tem zapominać), prowadził „dzień po dniu, począwszy od kwietnia 1863 roku, dokładny dziennik tego wszystkiego co widział, i na szczęście, pomimo wszelkich rewizij, jakim ulegał jego kuferek, tyle razy przeglądany, zdołał on przywieść do Paryża ten *długi* dziennik, obejmujący opis jego cierpień." Okazuje się ztąd, że ten „skazany do robót ciężkich" miał dość chwil wolnych i że korzystał z pewnej swobody, gdyż zdołał napisać ogromny dziennik, który „ogłosi wkrótce." P. Andréoli ma inny jeszcze powód do użalania się. Oprócz swobody czytania gazet (gdyż czytał on *Nord'a* w r. 1864) i pisania codziennie swych pamiętników (nikt bowiem nie przeszkadzał innym naśladować przykład p. Andréoli), „mieli oni z początku tę dogodność, że udzielali lekcje, lecz nadszedł ukaz Cesarski, który ograniczając liczbę profesij, którym mogą oddawać się deportowani, zabronił im wyraźnie dawać nawet lekcje języka francuzkiego." Tu p. Andréoli daje po prostu powód do śmiechu. Jakże, czy na serjo wyrzuca on rządowi ruskiemu, iż usunął od udziału w wychowaniu publicznem ludzi skazanych przez się do robót publicznych lub na osiedlenie! Czy w Cayenne deportowani oddają się nauczycielstwu? Dla tego więc, że zabroniono p. Andréoli wykładać ekonomję polityczną, język francuzki lub prawo międzynarodowe, nazywa on rosjan „niecnymi katami, którzy przybierają w obec Europy pozory cywilizacji."—Zadziwia p. Andréolego i ta jeszcze okoliczność, że po trzech latach deportacji, został ułaskawiony, pomimo, iż „nie upraszał o ułaskawienie," lecz nie zachodzi on tak daleko, ażeby się o to gniewał. Wprawdzie użala się on na to, że gdy przywieziono go do Warszawy, „trzymano go jeszcze w więzieniu przez miesiąc, zamiast uwolnienia go natychmiast." Zresztą nie sam on tylko został ułaskawiony. Wszyscy włosi, którzy brali udział w powstaniu, uzyskali amnestję po bardzo krótkim pobycie na Syberji; „poddani austrjaccy i pruscy zostali wypuszczeni na wolność jeszcze w roku 1864. Inni cudzoziemcy, a w tej liczbie i francuzi, skazani w r. 1863 do rot aresztanckich, zostali niedawno ułaskawieni. Liczba ich", dodaje p. Andréoli, „jest nawet dość znaczna." P. Andréoli dziwi się, że rząd francuzki, ktoremu przypisuje on błędnie zamiar posłania swej armji do Polski, nie robił u rządu ruskiego żadnych starań na korzyść francuzów, ujętych w Polsce z bronią w ręku. Zdziwienie to nastręcza mi myśl, że jeżeli p. Andréoli mógł dawać lekcje języka francuzkiego, to nie był zdolnym do wykładania prawa międzynarodowego, jak powyżej sądziłem na chwilę. Rząd francuzki, tak samo jak i każdy inny rząd, nie uczynił tego dla tej właśnie przyczyny, że wbrew temu co zdaje się myśleć dziennik *Temps*, nie mógł uważać buntowników, ujętych w Polsce z bronią w ręku, za swych narodowców, którzy stali się „jeńcami wojennymi." Oprócz widocznego zamiaru spotwarzania rządu ruskiego, list p. Andréoli ma inny jeszcze cel, zależący na wstawianiu się (u kogo?) za kilku innymi francuzami, którzy brali również udział w rewolucji polskiej i którzy znajdują się może jeszcze na Syberji: „Chcę, powiada on, zwrócić waszą uwagę na francuzów, którzy zostali deportowani na Syberję. Żaden z nich nie jest wprawdzie w więzieniu, gdyż ja sam tylko jeden skazany byłem do kopalni." Zdaje się to wskazywać, że jeżeli p. Andréoli, chociaż skazany do kopalń, używał znacznej swobody, przeto inni francuzi, którzy nie znajdowali się w niewoli, korzystali co najmniej z takiejże swobody. Tu właśnie zwracam należytą uwagę autora listu i dziennika, który ogłosił takowy w swych szpaltach, na złą usługę, którą wyświadczyli swym rodakom internowanym na Syberji. Cóż rzeczywiście chce powiedzieć p. Andréoli przez ogłoszenie swego listu? To mianowicie, że w miarę jak rząd ruski uwalniać będzie innych francuzów deportowanych, zyskiwać będzie w nich tyleż oszczerców, którzy pośpieszą z oddaniem go na zemstę opinji, jak skoro staną na ziemi ojczystej, gdzie znajdą aż nadto organów prasy, gotowych do otwarcia im swych szpalt. Sądzę, że rząd ruski nie zatrzyma się w obec takich względów: krzyki tych panów nie są zdolne zmodyfikować jego postanowienia. Lecz p. Andréoli, który nazywa go „tyranem, katem" i t. d., nie może mieć takiegoż przekonania. Bawi się on przeto w liberalizm i popularność tanim kosztem, na szkodę swych przyjaciół. Czyż nie obawiał się on, że list jego mógł spowodować władze ruskie do podwojenia czujności względem cudzoziemców deportowanych na Syberję i do opóźnienia dla nich chwili ułaskawienia i powrotu? Postępowanie przeto p. Andréoli nie jest ani szlachetne, ani lojalne. Przyjm, panie dyrektorze i t. d. *Jerzy Mawrin.*"

* (W a r s c h a u e r J u d i s c h e Z e i t u n g). Dziś (to jest w piątek d. 27 stycznia (8 lutego) r. b.), ukazał się pierwszy numer zapowiedzianego pisma tygodniowego, pod tytułem *Warschauer Judische Zeitung*, którego program podaliśmy. Pismo to wydawane jest w żargonie żydowskim, który łatwo dałby się czytać i rozumieć, gdyby nie był drukowany mało dostępnemi hebrajskiemi głoskami.

* (P a n n a K o w a l s k a), utalentowana artystka tutejszego baletu, o której świetnem powodzeniu na scenie wielkiego teatru w Moskwie, dwukrotnie donosiliśmy,—wczoraj do Warszawy wróciła. *Al.*

* (W y p a d e k). W dniu wczorajszym Herman Happe, robotnik w fabryce tabacznej pod N. 1753*ab.* przy ulicy Koszyki egzystującej, w skutek mocnego napalenia w piecu węglami kamiennemi tak mocno zagorzał, iż natychmiast do szpitala starozakonnych musiał być odesłanym.

---

* (O d e z w a s y n o d u g r e c k i e g o k o ś c i o ł a d o s y n o d u k o ś c i o ł a w s z e c h r u s k i e g o i o d p o w i e d ź o s t a t n i e g o). *Odezwa najświątobliwszego synodu kościoła Hellady do najświątobliwszego synodu kościoła wszechruskiego.* Najświątobliwszemu rządzącemu synodowi kościoła prawosławnego przez Boga chronionego państwa rosyjskiego najświątobliwszy synod kościoła Hellady przesyła braterski w Chrystusie Panu pocałunek. Za najlepsze wyrażenie duchownej w Chrystusie jedności harmonijnie łączącej święte Jego kościoły, na chwałę Jego imienia i na zbawienie wiernych Jego sług, uznano zawiadamianie za pomocą świeckich pism o wszystkiem co się w nich robi i wymianę braterskich uczuć i myśli. Stosując się do tego świętego i pobożnego zwyczaju, najświątobliwszy synod kościoła Hellady z niewypowiedzianą radością i największem zadowolnieniem pospiesza zawiadomić najświątobliwszy rządzący synod kościoła prawosławnego przez Boga chronionego państwa rossyjskiego, że kiedy państwo jońskie zostało uwolnione od angielskiego protektoratu, i w całości weszło do składu państwa greckiego, jednocześnie okazało się pod każdym względem koniecznem, żeby i kościół joński został wyswobodzony z pod istniejącej dotąd kanonicznej zależności od wielkiego chrystusowego konstantynopolitańskiego kościoła i przeszedł pod władzę najświątobliwszego synodu greckiego. Dla tego najświątobliwszy synod zarządzający sprawami duchownemi królestwa uważał za najświętszy obowiązek zawiadomić o tem w swym piśmie do wielkiego chrystusowego kościoła konstantynopolian. z 1-go czerwca 1866 r. i prosił o kanoniczne kościelne zezwolenie na przelanie mu tych praw co do kościoła przyłączanego państwa, jakie należały do najświątobliwszego tronu wszechświatowego. Jego wszechświątobliwość patrjarcha wszechświatowy ze swym najświątobliwszym synodem roztrząsnąwszy tę sprawę i uznawszy przyłączenie kościoła siedmiu wysp do kościoła Hellady za sprawiedliwe, a propozycję najświątobliwszego synodu na patrjarchę i synodalny akt ułożony i podpisany uroczyście w lipcu 1866 r., ogłosili kościół siedmiu wysp za zupełnie wyswobodzony z pod władzy najświątobliwszego wszechświatowego tronu i w zupełności przelali i oddali pod kanoniczną i kościelną władzę autocefalnego prawosławnego kościoła Hellady wszystkie prawa, jakie miał tron wszechświatowy. Dla tego najświątobliwszy synod oddawszy chwałę i dzięki Bogu, urządzającemu wszystko dla dobra kościoła, uznał za właściwe zawiadomić o tym wypadku najświątobliwszy rządzący synod prawosławnego kościoła przez Boga chronionego rosyjskiego państwa. Przesyłając mu z całej duszy braterski w Chrystusie pocałunek, najswiątobliwszy synod błaga Boga o stałe dla niego zdrowie, duchowną płodność powierzonego mu narodu chrześciańskiego i spełnienie wszystkich dobroczynnych i zbawiennych jego modłów, a ze swej strony prosi o błagalne jego modły wstawiające się do Boga za cały kościół prawosławny Hellady, nieodłączną w duchu siostrę współwyznawczego prawosławnego kościoła przez Boga chroniego państwa rosyjskiego, kościoła zostającego pod władzą najświątobliwszego rządzącego synodu; znając jego ognistą gorliwość o pobożności, najświątobliwszy synod nie wątpi o jego gotowości okazywania w razie potrzeby we wszelkich zdarzeniach braterskiej pomocy do utrwalenia i wzmocnienia duchownej w Chrystusie jedności na sławę i wyniesienie świętej i niepokalanej naszej wiary. Prosząc o najświętsze modły najświątobliwszego synodu prawosławnego kościoła przez Boga chronionego państwa rosyjskiego, pozostajemy waszymi w Chrystusie braćmi i towarzyszami. (podpisano) Ateński *Teofil* — prezydujący, orgolidzki *Herasim*, hortyński i megalski— *Filoteusz*, kazystyjski — *Makacy*, naupaktyjski i eurytański — *Antym.* Za zgodność: 2-gi sekretarz *Bartłomiej Georgiadis.* W Atenach, d. 22 sierpnia 1866 r. Na pieczęci napis: najświątobliwszy synod kościoła Hellady.

Odpowiedź najśw. wszechruskiego synodu do najśw. synodu helleńskiego. Najświętobliwszemu synodowi kościoła prawosławnego przez Boga chronionego państwa helleńskiego od rządzącego synodu wszechruskiego braterski w Chrystusie pocałunek. Chwała i dzięki Panu i Zbawicielowi naszemu, wszystko urządzającemu i kierującemu ku dobru św.

swojego kościoła i duchem wszech obfitej wspólności i teraz jak oddawna łączącemu oddzielone przestrzenią, lecz współwierne i jednomyślne w wyznawaniu świętych dogmatów, prawosławne na każdem miejscu kościoły, tworzące jedno ciało jedynego św. katedralnego i apostolskiego kościoła. Z temi myślami i uczuciami przyjąwszy najukochańszą odezwę waszą z 22-go sierpnia z zawiadomionem o nastąpionem za pomocą Bożą, na żądanie całej hierarchji kościoła jońskiego, za zgodą i decyzją wielkiego kościoła chrystusowego przyłączeniu kościoła siedmiu wysp do prawosławnego autocefalnego kościoła helleńskiego (z poddaniem pod zarząd najświątobliwszego synodu tego kościoła), wszechruski synod pospiesza przez tę odpowiedź wynurzyć przed waszą miłością z głębi duszy życzenia, aby przedsięwzięta przez najświętobliwszy synod kościoła przez Boga chronionego królestwa Hellady i za Boskiem zezwoleniem już ukończona sprawa połączenia tego kościoła z kościołem jońskim, była pomyślną i przy pomocy światłego kierownictwa i niezmordowanej gorliwości najświątobliwszego synodu heleńskiego o korzyści św. prawosławnego kościoła, przyniosła obfite duchowne owoce. Niezmiennie zachowując w sercu błagalne do Boga modły, o pomyślność prawosławnego kościoła przez Boga chronionego państwa Hellady, jako współwiernej i ukochanej w Panu siostry kościoła wszechruskiego i wzajemnie prosząc o pobożne modły najświętszego synodu kościoła helleńskiego, pozostajemy waszymi w Chrystusie braćmi i towarzyszami. (*Siew. Poc.*)

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska.) Z widowni wojny nad La Platą otrzymano nowe wiadomości, nie znamionujące zresztą żadnego ważnego zwrotu w sytuacji. Wojska brazylijskie są ciągle nieczynne, i podług zdania oficerów cudzoziemskich, potrzebują one jeszcze najmniej 30,000 ludzi posiłków ażeby być w stanie atakować znacznie wzmocnione fortyfikacje paragwajskie. Wojska argentyńskie, należące do składu armji sprzymierzonej, wymaszerowały do prowincji Mendoza dla przytłumienia wybuchłego tam powstania. (*Nordd. A. Z.*)

Austrja.

* (Sprawy wspólne). Sprawozdania z posiedzeń komisji sześćdziesięciu siedmiu sejmu węgierskiego obejmują niektóre ciekawe szczegóły co do przyjętego przez tę komisję sposobu regulowania spraw wspólnych wszystkim częściom monarchji austrjackiej. Będzie przedewszystkiem wspólne ministerstwo odpowiedzialne, które nie ma zaprzątać się żadną z kwestij interesujących wyłącznie jedną lub drugą połowę monarchji; nie będzie wcale parlamentu centralnego, gdyż obie połowy cesarstwa mają korzystać z bezwzględnej równości. Dwie delegacje, liczące każda po jednakowej liczbie członków, która nie będzie mogła być większą nad trzydzieści, stanowić będzie reprezentację dwóch połów monarchji dla spraw wspólnych; będą one wybierane tylko na jeden rok przez radę państwa i przez sejm węgierski, lecz członkowie ich będą mogli być corocznie wybierani na nowo. Każda delegacja będzie ukonstytuowana oddzielnie i mieć ma swój osobny regulamin; będą one zwoływane i zgromadzać się będą w mieście, w którem rezydować będzie podówczas cesarz—raz w Wiedniu, drugi raz w Peszcie;—każda z nich odbywać będzie swe posiedzenia osobno i uchwalać będzie swe rezolucje bezwzględną większością głosów. Nie będą mieć miejsca posiedzenia mięszane obu delegacij i stosunki ich pomiędzy sobą będą utrzymywane na piśmie; wrazie gdyby nie zdołano porozumieć się za pomocą tej korespondencji, obie delegacje zgromadzą się na posiedzenie wspólne, lecz jedynie w celu głosowania; wszelkie rozprawy będą wyłączone z takiego posiedzenia wspólnego, na którem uchwały mają zapadać również większością głosów. Każdej delegacji służyć będzie prawo żądania posiedzenia wspólnego, jeżeli po trzech komunikacjach na piśmie nie zostanie osiągnięte rozstrzygnięcie kwestji roztrząsanej. Rada państwa i sejm węgierski, wybierając członków do swych respective delegacij, nie będą mogły ograniczać swobody ich działania za pomocą instrukcij formalnych i wyraźnych. (*Nord.*)

* (Rada państwa). *Die Presse* z 6-go b. m. pisze: „Mężowie prawdziwie wierni konstytucji, obrońcy jedności monarchji, nie przyznają ściśnionej radzie państwa kompetencji do zaprowadzania zmian w prawach zasadniczych państwa, a to dla powodów, które niejednokrotnie przytaczaliśmy, i żądać będą do tego zwołania deputowanych ze wszystkich krajów koronnych. Inaczej rzeczy się mają z autonomistami lub niemieckiemi dualistami, którzy mienią się być wiernymi ustawie, lecz którzy uznają ściśnioną radę państwa za kompetentną. Panom tym trudno teraz będzie obejść trudności, przez nich samych wywołane. Postanowią oni prawdopodobnie wysłać swych reprezentantów do rady państwa, może z zastrzeżeniem złożenia szumnego, lecz w każdym razie bezskutecznego protestu przeciw przyjętemu bez ich przyzwolenia podziałowi państwa na dwie połowy. Tegoż samego spodziewać się można po polakach, jakkolwiek organa ich poczęły właśnie w ostatnich czasach perorować przeciw posłaniu deputowanych do rady państwa. I oni także przybędą z zastrzeżeniami, lecz z takiemi, które dotyczeć będą głównie roszczeń ich do odrębnego stanowiska w grupie krajów położonych z tej strony Litawy".

* (Rozruchy w Tyrolu południowym). Dziennik *Bote für Tirol und Voralberg* ogłasza z Roveredo, w Tyrolu południowym, następujące szczegóły o rozruchach, które miały tam miejsce 31-go stycznia: „Rozruchy poprzedzone były pochodem demonstracyjnym, w którym wziął udział od 30 do 40 panów i dam, który wyruszył o godzinie 3-ej po południu. Około godziny 4-ej zgromadził się w środku miasta lud z wszelkich klas—we frakach i bluzach; było tam około 400 osób. Naturalnie że nie brakowało studentów i uliczników. Masa ta zażądała zamknięcia sklepów, i żądaniu temu stało się zadosyć. Pewnemu kupcowi, który nie zamknął swego sklepu, potłuczono szyby u okien. Około g. 4½, tłum złożony z 250 przeszło ludzi, pomiędzy którymi było bardzo mało osób ze stanu średniego, lecz dość eleganckich panów, udał się wśród dzikich okrzyków na Corso i stanął przed c. k. urzędem cyrkułowym. Dawały się słyszeć okrzyki: *Viva Vittorio Emmanuele, viva Garibaldi, abasso l'Austria, morte a l'Austria, abasso l'Aquila.* W końcu ciśnięto kilka kamieni na herb cesarski. Około g. 6-ej, tłum rozszedł się bez wdania się wojska. Chciano okazać przez te rozruchy zadowolenie z anti-austrjackiego rezultatu wyborów w mieście Roveredo. Przedsięwzięto aresztowania."

Belgja.

* (Zaburzenia). *Paryż, 5 lutego.* Ostatnie depesze z Belgji donoszą, że zaburzenia marchijskie, które od niedzieli uważano całkiem za przytłumione, powtórzyły się wczoraj na nowo, a wysłane tam dosyć pospiesznie wojska otrzymały rozkaz użycia broni w bolesnej tylko konieczności. Obawiają się, ażeby rozruchy nie wybuchły i na innych miejscach Belgji i nie przybrały zatrważających rozmiarów. (*La Fr.*).

Francja.

* (Interpelacje). *Paryż, 5 lutego.* Korespondencja z Paryża donosi do *Nouveliste de Rouen*, że w tych dniach odbyło się u p. Marie zebranie deputowanych z stronnictwa opozycyjnego, na którem zgodzono się na postawienie zaraz na początku posiedzeń ciała prawodawczego trzech tylko interpelacji: jednę co do spraw niemieckich, drugą co do spraw meksykańskich, trzecią co do spraw wewnętrznych. P. Thiers zabierze pierwszy głos w sprawie Niemiec, a p. Juljusz Favre w sprawach Meksyku. (*La Fr.*).

* (Prawo prasowe). Zdaje się, że według nowego prawa prasowego kaucja będzie stanowczo wyższą od dotychczasowej 50,000 fr.; mówiono z początku o 100,000 fr.; nie sądzą jednak, ażeby ją podniesiono jeszcze wyżej. Stanowczą także zdaje się być rzeczą, że pisma literackie nie będą podlegały kaucji; ale poddane będą pod ostęplowanie. Stępel na dzienniki polityczne ustanowiony będzie stanowczo na trzy centimy. Przestępstwa prasowe sądzone będą w pierwszej instancji przez sądy poprawcze, a w razie apelacji, przez sąd apelacyjny policji poprawczej. (*La Fr.*).

* (Wiarogodność depesz). *La Fr.* pisze: Depesza prywatna otrzymana z Konstantynopola z dnia 4 lutego zawiera w sobie następujące słowa: „Powstanie kandjockie już się skończyło." Chcielibyśmy uwierzyć w tę wiadomość pokojową, ale przeczuwamy, że jutro nadejdzie depesza z Aten, donosząca zupełnie przeciwnie: „Powstanie kandjockie trwa bez przerwy"; a zatem dla lepszego przekonania poczekamy lepiej na depesze pochodzące z mniej podejrzanego źródła, niż tureckie i greckie.

Hiszpanja.

* (Sprostowanie.) Otrzymano z Hiszpanji sprostowanie niektórych wiadomości z ostatnich dni. Siostra Patrocinio nie opuściła dworu, rodzinie zaś książęcej Montpensier nie kazano opuścić Hiszpanji. To ostatnie sprostowanie podaje *La France*, lecz pozostaje ono w sprzeczności z wiadomością ogłoszoną przez *Avenir nat.*, obejmującą stanowcze zapewnienie, że marszałek Narvaez wyznaczył księciu Montpensier dzień 12-ty b. m. jako ostateczny termin dla opuszczenia Hiszpanji. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy.

* (Sejm). *Berlin, 5 lutego.* Posiedzenia sejmu będą mogły zostać wkrótce zamknięte, wszystkie bowiem ważniejsze prace w obu izbach są roztrząsane i załatwiane z wielkiem wysileniem. W izbie panów pozostaje jeszcze tylko powtórne głosowanie nad prawem o udziale nowych prowincij w izbie deputowanych. Czy król zamknie osobiście posiedzenia sejmu, zależeć to będzie głównie od stanu zdrowia jego królewskiej mości. (*Nordd. A. Z.*)

Szwajcarja.

* (Traktat handlowy). Pomiędzy Austrją i Szwajcarją podpisany został traktat handlowy na podstawach wzajemności. (*La Fr.*).

Turcja.

* (Józef Karam). Według depeszy prywatnej, Józef Karam przybył do Aleksandrji na statku francuzkim *Forbin*. Dnia 4 lutego wsiadł on na pokład statku pocztowego udającego się do Marsylji, zkąd odpłynie do Algerji. (*La Fr.*).

Włochy.

* (Wolność kościoła). *Provincia* powtarza obiegającą pogłoskę, że ministerstwo ma zamiar cofnąć na powrót z parlamentu projekt prawa o wolności kościoła, i że przedstawi go potem w zmienionej znacznie formie, tak, ażeby mógł podobać się reprezentacji narodowej i opinji publicznej. (*La Fr.*).

* (Siły zbrojne papiezkie.) Rząd papiezki stara się niezmordowanie zwiększyć swe siły zbrojne dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego. Dla położenia końca bandytyzmowi, grasującemu jeszcze dotąd na granicy, wydany został rozkaz wystawienia rezerw pomocniczych, złożonych z batalionów uformowanych z ludności zdolnej do noszenia broni, oraz pewnego rodzaju kolumn ruchomych, które mają być uorganizowane ze straży polnej i leśnej, z osób prywatnych znających miejscowość i t. d. Co się tyczy armji regularnej, wzmacniany jest ciągle oddział zuawów; oddział ten ma być wkrótce zwiększony o 700 ludzi, spodziewanych z Francji. (*Nordd. A. Z.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 1 lutego.

Hr. Borkowski wyzywa sprawozdawców *Narodówki* na pojedynek.—Trzy dzienniki i trzy partje. — Posiedzenie „Ligi polskiej.

Wywołana burda przez króla Jana IV (t. j. redaktora *Narodówki*), doprowadziła nareszcie do tego, iż hr. Borkowski czując się tak dalece znieważony przez niego i jego usłużnych gromów bezbutowych, przekonany iż trudnoby inną satysfakcję otrzymać od protegowanego i wpływowego od niejakiegoś czasu Jana *de Burda*,—wyzwał sprawozdawców *Narodówki* Rewakowicza i Kohna—na pojedynek. Pierwszy przyjął takowy, ufny w dobre pokierowanie tej sprawy przez swego pana; ostatni zaś niechcąc ryzykować zwodnej nadziei, i należąc do pokolenia nieumiejącego się obchodzić z bronią, wolał ponieść hańbę nad jakieś tam honorowe zadośćuczynienie. Prawdopodobnie nie przyjdzie jednak do tego pojedynku; gdyż wielmożny pan Jan Dobrzański *de Burda* naczelny redaktor *Narodówki*, posługując się swym zwykłym charakterem denuncjanta, zdenuncjował cały ten wypadeczek, a zdawszy nadto z niektórych swych czynności dokładny raporcik swemu panu,—wyjechał ze Lwowa, aby nie dać powodu do najmniejszego nawet pozoru swej uczynności.

Trzy mamy dzienniki: *Dziennik lwowski*, *Czas* i *Narodówkę*; pierwszy jest organem demokracji, czyli tak zwanej partji *czerwonej*; drugi klerykałów, a trzeci arystokracji urzędowej, czyli tak zwanej partji *białej*; każdy z nich przemawia w imieniu publicznej opinji polskiej, a każdy z nich ma wręcz przeciwne sobie zdania i tendencje; pierwszy chce wszystko obalać, niezważać na obietnice rządu, który podług jego zdania li tylko pięknemi słówkami zwykł całą sprawę zbywać, a jedynie czynić na swą własną rękę wszystko cokolwiek do odbudowania Polski posłużyć może; drugi zaś chce mieć ścisły sojusz z Rzymem, gdyż tylko w demonstracjach religijnych widzi zbawienie przyszłej Polski (na księżycu); nakoniec trzeci radby iść ręka w rękę z arystokracją, u której lepiej bywać przecież w przedpokojach na fusach herbacianych, aniżeli u demokracji, która zanadto dziś zmądrzała—i zrządem, wmawiając w niego, iż on jedynie ma patent na restaurację Polski (idealnej). Wszystkie trzy te organa czyta publiczność, sybując po cichu na brednie i na głupoty szanownych panów naczelnych redaktorów, którzy jedynie bańkami mydlanemi i burdami karczemnemi ją karmią, z których to ostatnich nie małą uciechę szanowni ci „naczelni" publiczności zrobili;—nie masz bowiem knajpy, gdzieby o tem do dziś dnia nie rozprawiano.

Na poufnem posiedzeniu tymczasowych członków „Ligi polskiej" z dnia wczorajszego, rozbierano kwestję, czyli i jak dalece można by podać rękę rządowi i arystokracji; — wiele różnych a nawet do bajeczek podobnych było rad w tym względzie; lecz gdy jeden z byłych oficerów wojsk polskich z r. 1831 wykazał *jak na dłoni*, że nie ma się co spuszczać na arystokrację, ani na rząd obecny, który prócz czczych frazesów nic innego w ofierze by nie przyniósł, — całe zgromadzenie przyjęło to oświadczenie z nadzwyczajnem zadowoleniem i przyrzekło trzymać się do upadłego na uboczu, tak od rządu, jak od arystokracji. **Y.**

Rozmaitości.

* (Otamowanie niziny Niemna). W Prusach jest wielkie dzieło na ukończeniu, jest to otamowanie części niziny Niemna (niziny Linkuhn-Sorkenburg) która niemniej jak 60,000 morgów czyli prawie 3 kw. mil wynosi. Nad tem dziełem pracowano od 8 lat a w tym roku spodziewają się je ukończyć.

* (Rada miejska) w Sztutgardzie zabroniła używać piwnicą na mieszkania, przyzwoliła zaś urządzać w piwnicach warsztaty pod pewnymi warunkami. Te są następujące: żeby podłoga nie leżała niżej jak 3' pod poziomem ulicy, okna były najmniej 4' wysokie, a wysokość izby wynosiła 8-9' przyczem aby były użyte środki zapobiegające wciskaniu się wilgoci.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Pamiętnik towarzystwa lekarskiego warszawskiego) wr. 1867, a *trzydziestym* swego istnienia, wychodzić będzie w zeszytach miesięcznych po 4—5 arkuszy druku zawierających. Treść Pamiętnika w myśl § 17 działu IV ustawy o towarzystwie lekarskim, stanowić będą: 1) Rozprawy czytane na posiedzeniu publicznem; — 2) rozprawy członków nowowstępujących; — 3) sprawozdania komitetu do chorób panujących; — 4) sprawozdania szpitalne; — 5) rozbiory dzieł i rozpraw towarzystwu nadsyłanych; — 6) wiadomości rządowe; — 7) rozprawy lub spostrzeżenia oryginalne, lub tłumaczone, przez członków dostarczane; — 8) protokóły towarzystwa i t. d.

* (Mojsiada). Prenumerata na poema bohaterskie, Cyprjana Leonowicza, *Mojsiada* w 24 księgach, tomów 4 rs. 3, albo tom 1 rs. 1, albo księga jedna kop. 25. Podpisy przyjmują się w Warszawie N. 704 ulica Leszno w mieszkaniu autora i w księgarni p. Nowoleckiej; w Pułtusku u p. Jana Leonowicza; w Nowym-Dworze, na Poczcie; w Pińczowie, w domu autora.

* **(Nowa restauracja w hotelu litewskim).** Skromną liczbę prawdziwie pierwszorzędnych u nas zakładów gastronomicznych, gdzieby eleganckie i zbytkowe urządzenie, łączyło się z pożądaną wygodą i oszczędnością, pomnożyła w tych dniach nowo założona restauracja w hotelu litewskim przy ulicy Nowo Senatorskiej. Salon wstępny z bufetem, główny salon jadalny, gdzie kilkadziesiąt osób wygodnie obiadować może, kilka ubocznych pokoi i gabinetów, tak trafnie rozmieszczonych, że bawiący się w nich goście w zupełnem znajdują się odosobnieniu, trzy oddzielne wejścia zkomunikowane wewnętrznym pasażem składają się na wspaniałą całość restauracyjnego lokalu, do którego należąca kuchnia angielska z pasztetarnią, mieści się oddzielnie w podwórzu. W umeblowaniu całego apartamentu przebija gust wytworny; bielizna, serwis, szkło i wszelki przybór przystrojenia stołów odpowiada okazałości zakładu; wszędzie czystość wzorowa, porządek uprzedzający życzenia gości, oświetlenie wieczorne równe dziennemu, usługa męzka z znajomością kilku języków, a mimo wszakże tak widocznych dystynkcji, ceny wszystkich tu potraw wydawanych z karty, nie równiej są niższe, jak w tego rodzaju innych pierwszorzędnych restauracjach, po kop. 10, 12 lub 15 za porcję. Z gustem ugrupowane na bufetowych konsolkach zimne przekąski, nowalijki i delikatesy, mile nęcą oko i zaostrzają apetyt. Wszelkie wina, likiery i inne trunki w wyborowych gatunkach, dostarczają się tu po tych samych cenach jak w handlach specjalnych. Kuchnia i służba miejscowa jest tu czynną zarówno we dnie jak w nocy, co wielką stanowi wygodę dla osób przyjezdnych lub tutejszych, zwłaszcza w perjodzie karnawałowym podczas teatrów, balów i maskarad, które z bliskości tego zakładu już korzystają. Właścicielem onego jest p. Aleksander Jałoszyński, kucharz z powołania, który z głębszej znajomości swej sztuki dał się już poznać utrzymując ostatnio restaurację w hotelu rzymskim, szczególniej zaś urządzane przez niego pasztety sztrazburgskie z gęsich wątróbek, oraz pasztety za zwierzyny, tudzież pieczywa i potrawy rybne, zjednały mu licznych zwolenników. P. Jałoszyński nadto jest właścicielem obszernego ogrodu za rogatką wolską, głównie urządzonego do potrzeb gastronomicznych, z którego ma codziennie najświeższe nowalje, sałaty, pieczarki, rzodkiewkę, szparagi i t. p. Jak dawniej tak i teraz podejmuje się on wszelkich obstalunków na wesela lub zabawy prywatne, z dostarczeniem własnych naczyń i innych przyborów, oraz zdolnej usługi. **W.**

* Nr. 87 *Kłosów*, wyszedł z druku i zawiera: w szpitalu Mirona (z drzew.)—Officjalista, p. A. Pługa (dok. czę. I.)— Hrabia Waldemar G. Frejtaga, prz. M. Glücksberga (c. d.)— Z księgi pieśni Heinego; prz. A. Urbańskiego. — Fantastyczne postacie ludowe: Zmora p. K. Wł. Wójcickiego (z drzew.)— Ostatnia Miłość J. Sanda p. J. Pracki (c. d. czę. I.) Korespondencja z Paryża. — Ofiara zazdrości, Alberika Second p. M. G.—Przegląd postępu nauk przyrodzonych p. Dr. H. Dobrzyckiego —Przegląd polityczny.—Trzecia Maskarada szkice humor. F, Kostrzewskiego.

Wyszedł z druku: Nr. 4 *Przeglądu Katolickiego*; Nr. 6 *Bluszczu*; Nr. 6 *Opiekuna* Nr. 6 *Gazety Rolniczej* Nr. 15 *Kliniki* i Nr. 6 *Izraelity*.

Warszawa,
dnia 27 Stycznia (8 Lutego).

Kalendarz

W sobotę, 9 lutego, — św. Apolonji pan. męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 30; zach. o godz. 5 min. 0.

W niedzielę, 10 lutego, — św. Scholastyki pan. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 28; zach. o godz. 5 min. 2.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 0°,1 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach. . . .	730.9	734.6
Termometr Reaum.	+ 2.9	+ 3.8
Stan nieba	pochmurny	na pół pog.

Największe ciepło + 4°,2 R. Najmniejsze ciepło + 0°,8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 9 cali 9.

Widowiska

WIELKI TEATR. — *Dziś*, opera **Don Giovanni (Don Żuan)**, przez artystów włoskich, Abonament lit. C. N. 11. — *Jutro*, **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich, Abonament zawieszony. — *Wczoraj*, dawano komedję **Syn Giboyera**, było osób 700.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Przez zazdrość; Okrężne.** — *Jutro*, **Żydzi.** — *Wczoraj*, dawano operetkę **Dziesięć cór na wydaniu**; balet **Wesele w Ojcowie**, było osób 680.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne.

Jutro. — I. Uwertura do Athalia, Mendelsohna-Bartholdy; Symfonja Es-dur (Śpiew łabędzi), Mozarta: a) Adagio et Allegro, b) Andante, c) Menuetto, d) Finale. — II. Uwertura z op. Flet zaczarowany, Mozarta; Uwertura do Króla Lear, Berlioza; Pieśń wieczorna, Schumana; Groser Fackeltanz (C-moll) Meyerbeera; Modlitwa, Warlamowa; Uwertura z op. Struensee, Meyerbeera. — Początek o godzinie 7-ej. — Cena wejścia kop. 45. — *Wczoraj*, było osób 100.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie w głównej sali urządzony jest ogród zimowy, daną będzie *Jutro*, dnia 28 stycznia (9 lutego), — **10-ta Reduta.** — Osoby mogą być w maskach lub bez masek. — Omnibusy kursować będą z placu Teatralnego i Krasińskiego, całą noc do Doliny i napowrót. — Z polecenia JW. Jenerała Ober-Policmajstra, osobom przybywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek o godz. 10. — Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON. — *Dziś i codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej). — Początek o godzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 15. — *Wczoraj*, było osób 26.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 10; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Szlatylckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Siwers* i fligiel-adjutant Jego Cesarskiej Mości, pułkownik *Klott*, z Włocławka; gubernator cywilny gubernji kaliskiej, pułkownik, książę *Szczerbatow*, z Kalisza; — wyjechał jenerał-major *Sumarocki*, do Ostrowa.

Wdniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz. wied. i warsz.-bydg. osób 324, wyjechało osób 476,—. koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 264, wyjechało osób 345; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 86, wyjechało 85; — w ogóle przyjechało osób 853, w tej liczbie z zagranicy 61; wyjechało 680, w tej liczbie za granicę 45.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek poczt.-wych włożone*, w dniu 7 Lutego 1867 r., a mianowicie pod adresem: Lajzer Schapire w Bobrajsku Józefa Dietrich w Bielsku, Jcek Sobol w Kownie, X. Oboleński w Grodnie, Finkensztejn w Brześciu Lit Wójt Gminy w Opatuwku, Mahomet Agataran w Petersburgu.

Dnia 26 (7) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 63, wyzdrowiało 43, umarło 1, pozostało 1840 (mężczyzn 844, kobiet 996); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 190, kobiet 164.

Ceny targowe
dnia 26 stycznia (7 lutego) 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — rs.	k.	do — rs.	k.
Pszenica Waga — —240 f.	6	30	7	50
Żyto „ — —230 f.	4	50	4	95
Jęczmień	4	20	4	80
Owies	2	62 ½	2	70
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	2	—	2	10

Pud siana od k. 30—37 ½. Pud słomy od k. 19 — 21.

Dowozy: Pszenicy 500, Żyta 300 Jęczmienia 200. Owsa 500 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 60¾ do rs. 3 k. 68²/₆.
Garniec „ od rs. 1 k. 17½ do rs. 1 k. 20.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1867 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	25
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	55
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	74	67
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	102	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	51	25
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	34	50
„ „ „ bez kuponu	—	—	27	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	79	75	79	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	74	50	74	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	58	25	58	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	52	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	74	—	73	67
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	76	50	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	99	67
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	107	67	107	—
„ „ „ 1866 „ 100	106	50	106	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	107	50	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	86	50
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	70	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	56	—	55	75
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	88	—	87	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	110	25	110	10
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	100	10	109	95
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	50	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	89	55	89	40
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	87	30	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. — k. 51½
* „ „ , od Listów Likwidacyjnych. rs. — k 75⁵/₈

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 26 Stycznia (7 Lutego) 18667 roku.

Z BERLINA	żądaja	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		62⁵/₈
Obligacje Skarbowe 4%		63½
Listy Zastawne 4%		60⁶/₈
Bilety Banku Rosyjskiego		81⁶/₈
Weksle na Warszawę		81
„ Petersburg 3 tygodn.		89⁵/₈
„ „ 3 miesięczny		88⅛
„ Londyn 3 „	6	22³/₄
„ Paryż 2 „		80⁶/₈
„ Hamburg 2 „		151³/₈
„ Wiedeń 2 „		78½
Koleje Rosyjskie		79¼
Kolej Terespolska		74
dto Warszawsko-Wiedeńska		63³/₄
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka promjowa 1-em		99
„ „ „ 2-em		88⅛
Żyto na targu		55³/₄
dto „ dostawę		55
Z WIEDNIA		
Wksle na Londyn		128 30
„ Hamburg		95 50
„ Paryż		51
Pożyczka Narodowa		60 80
5% Metaliki		71 50
Akcje Banku Kredytowego		175 60
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 60
Renta Włdska		54 70
Akcje Kredytu Ruchomego		580
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)	dysk. 3%	90³/₄

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *358*). *Rząd Gubernyalny Radomski.*

W wykonaniu Reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 2 (14) Listopada 1864 r. Nr. 64988/23819 podaje do powszechnej wiadomości że na sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Radomskiego odbywać się będzie w drugim terminie dnia 3 (15) Lutego r. b. o godzinie 12 z południa głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do dnia 19 Czerwca 1 Lipca 1869 Austerji i placów Skarbowych po miastach z prawem sprzedawania trunków, z zastrzeżeniem ustąpienia z dzierżawy w każdym razie bez możności roszczenia pretensji do skarbu w razie mogącej nastąpić zmiany pod względem stosunków propinacyjnych po miastach zapowiedzianej § 4 Najwyższym Ukazem o akcyzie trunków mianowicie: 1) Dwóch Austerji Skarbowych w mieście Wąchocku Powiecie Opatowskim od sumy rsr. 764 kop. 60; 2) Austerji Skarbowej i placu po upadłym browarku w mieście Słupi-Nowej w tymże Powiecie od sumy rs. 336 kop. 21½. 3) Austerji Skarbowej w mieście Wierzbniku również w Powiecie Opatowskim i prawa sprzedawania trunków we wsi Wanacja pod miastem Wierzbnikiem od sumy rs. 349 kop. 14.

Każdy przeto chęć licytowania mający zgłosić się winien w terminie oznaczonym zaopatrzony w vadium ¼ część sumy do licytacji wywołanej a po utrzymaniu się przy dzierżawie obowiązany jest wystawić kaucją i opłacić z góry pierwszą ratę dzierżawną. Zastrzega się przytem, że za późne wprowadzenie do posesji gdyby to miało miejsce, dzierżawca nie ma prawa formować jakowej pretensji do Skarbu, o szczegółowych zaś warunkach w Biórze Rządu Gubernialnego w wydziale dóbr w godzinach Biórowych poimformować się można.

Radom d. 4 (16) Stycznia 1867 r.

(N. D. *283*). *Rząd Gubernyalny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego w 3 wsiach od folwarku Mazurku w dobrach Dowspuda odpadłych, mianowicie: Janówka, Tepiłówka i Ponska Wielka, mających razem osad miejskich 130 i osady karczemne, odbędzie się na Sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernialnego, w mieście Suwałkach o godzinie 12 w południe dnia 10 (22) Lutego 1867 r. głośna in plus licytacja od zniżonej o ¼ część dotychczasowej dzierżawy przez P. Jana Piotrowskiego płaconej, to jest: od rs. 277 kop. 5 pod następującemi warunkami.

1. Że dochód propinacyjny czyli prawo sprzedawania trunków, Skarbowi służące, we wsiach wyżej wymienionych, z zabudowaniami karczemnemi, o ile te na gruncie znajdują się, wydzierżawia się na lat dwa miesięcy dziewięć i pół, to jest: od dnia 3 (15) Września r. b. do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.

2. Że każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest;

a. Udowodnić że nie podlegają wyłączeniu od możności prowadzenia szynku trunków, o akich mowa w art. 284 i 285 ustawy o akcyzie, Następnie przed licytacją złożyć vadium, a po utrzymaniu się przy dzierżawie dokompletować kaucję i opłacić zgóry pierwszą ratę dzierżawną.

b. Złożone zastrzeżenia ze strony ubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe i każdy przystępujący do licytacji, obowiązany przyjąć ogólne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą, utrzymującym przy licytacji, stanie się obowiązanym względem Rządu od daty podpisania protokulu licytacyjnego, pod utratą złozonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji. Skarb zaś Królestwa od daty zatwierdzenia licytacji przez właściwą władzę, a chociażby zatwierdzenie takowej, lub uchylenie jej nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbytej licytacji, nie będzie mógł rościć żadnej z tąd pretensji.

3. Za późne po dniu 3 (15) Września r. b. wprowadzenie w posesje dzierżawca pretensji rościć do Skarbu niemoże i poprzestanie na dochodzie, jaki od daty licytacji i objęcia dzierżawy, z zaprowadzonej Administracji osiągnięty będzie.

4. Ponieważ nowa Ustawa o akcyzie od trunków z dniem 3 (15) Września r. b. weszła w wykonanie, zatem plus licytant do niej zastosować się będzie obowiązany, i potrzebne patenta swoim kosztem i staniem wykupić.

5. Suma od której licytacja, rozpocznie się, zniżoną jest od daty dotychczasowej dzierżawy ¼ część i wynosi jak już wyżej powiedziano rs. 277 kop. 5, wyraźnie rubli srebrem dwieście siedmdziesiąt siedm kopiejek pięć.

6. Wreszcie uprzedza się licytantów, ażeby między sobą niedopuszczali się zmowy, i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści, jakie Skarb Królestwa zamierzył przez licytację osiągnąć wrazie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnięci będą.

Suwałki d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1866/7 r.

p. o. Vice Gubernatora, Ceretilew.
Radca Rządu Gubernialnego, Mrajski.
Naczelnik Kancelarji, Grabowski.

(N. D. *682*) *Magistrat Miasta Warszawy*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 16 (28) Lutego r. b. o godzinie 11 z rana w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż części placu w Warszawie pod Nr. 2273*d*. przy ulicy Nizkiej położonego, obejmującego powierzchni łokci kwad. 4,688¾ wraz z zabudowaniami i parkanem na nim znajdującym się od rs. 3,740 wyraźnie rubli srebrem trzy tysiące siedmset czterdzieści w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno mogą złożyć w czasie i miejscu wyż oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 373 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1867 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się nabyć część placu w Warszawie pod Nr. 2273*d* przy ulicy Nizkiej położonego, obejmującego powierzchni łokci kwadr. 4,688¾ wraz z zabudowaniami i parkanem na nim znajdującemi się i ofiaruję za takową rs. NN., (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej Miasta Warszawy vadium w ilości rs. 373 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N. roku 186 . . .

1 (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(*N. D. 683*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 16 (28) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na 6-cioletnie wydzierżawienie części placu Nr. 2273*b*. w Warszawie przy ulicy Nizkiej położonego lit. A B. C. F. na placu sytuowanym zakreślonego zajmującego powierzchni łokci kwad. 6 075¼ wraz z okalającym go parkanem drewnianym mającym długości lok. bieżących 2367/8 licząc termin rozpoczęcia dzierżawy od daty zatwierdzenia protokulu licytacyjnego od sumy rs. 122 wyraźnie sto dwadzieścia dwa rocznej dzierżawy w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyż oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta M. opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą wysokość zadeklarowanej sumy dzierżawnej rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 12 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, d. 23 Stycz. (4 Lutego) 1867 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jeneral-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. . . podaję niniejszą deklarację mocą której obowiązuję się zapierżawić na lat 6 część placu Nr. 2273*b*. w Warszawie przy ulicy Nizkiej położonego lit. A. B. C. F. na planie sytuacyjnym zakreślonego zajmującego powierzchni łok. kwadr. 6,075¼ wraz z okalającym go parkanem drewnianym mającym długości łości bieżących 2307/8, licząc termin rozpoczęcia dzierżawy od daty zatwierdzenia protokulu licytacyjnego i deklaruję za takową dzierżawę płacić rocznie rs. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. 12 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkaniz jest w N. pisałem d. N. miesiąca N. roku 186 . .

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. *25*). *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych następujące dobra ziemskie, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na przedaż przymusową przez licytacje publiczne, które odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w kancelarjach Rejentów niżej wyrażonych:

1. Kraszew, Rasztów, Dobczyn, Pasek i Rzyska z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Stanisławowskim, **raty, zaległe w chwili zarządzenia przedaży** wynoszą rs. 3,649 kop. 44. vadium do licytacji rsr. 7,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 57,407 k. 62½, termin przedaży dnia 4 (16) Września, 1867 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Adamem Dziedzickim.

2. Miedniewice, folwark i wieś Miedniewice, folwark i wieś Nowa Wieś, folwark i wieś Antoniew Stary, folwark i wieś Antoniew Nowy, folwark Kamionka Hipolitów z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Łowickim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 2477 kop. 34, vadium do licytacji rsr. 7,800 licytacja rozpocznie się od sumy rs. 57,605, termin przedaży d. 4 (16) Września 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Aleksandrem Dziewulskim.

3. Okuniew miasto do którego należą wsie: Żabraniec, Michałów, Wola Grzybowska, Sulejówek i Osada Zagórna z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 2,041 k. 59, vadium do licytacji rs. 7,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 49,963, termin przedaży d. 5 (17) Września 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Aleksandrem Dziewulskim.

4. Ruda, Chrośla, Górki, Poręby, Bykowizna, Podkobierne, w teritorium których to dóbr znajdują się nomenklatury: 1. Folwark Teresław; 2. Osada kolonialna Choszczówka; 3. Folwark Tadzew; 4. Osada kolonialna Choszczak z wszyrtkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w okręgu Siennickim Powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 2,230 kop. 3½, vadium do licytacji rs. 5,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 29,937 k. 37½, termin przedaży d. 5 (17) Września 1867 roku przed Rejentem Kanc. Ziem. Adamem Dziedzickim.

5. Rzeczyca składające się z folwarku i wsi Rzeczyca, z wsi i folwarku Glina, z wsi Sadykrza, z wsi Bobrowice, z wsi czyli kolonji Brzozowej, z wsi Łęgu z wsi Zawady, z wsi Małomierz, z wsi Liciężna, z wsi Góry z wybraniectwa we wsi Rzeczycy, z wybraniectwa we wsi Zawadach, w teritorjum których to dóbr wyerygowany został folwark Paulinów z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 3,460 kop. 89½, vadium do licytacji rs. 12,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 92,776, termin przedaży d. 6 (18) Września 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem Aleksandrem Dziewulskim.

6. Winiary w Okręgu Czerskim Powiecie Warszawskim Gubernji Warszawskiej położone, do których Ciołkowizna w mieście Warce. sytuowana z atynencjami należy, oraz dobra ziemskie Zakrzew i Wymysłów w Okręgu i Powiecie Radomskim Gubernji Radomskiej położone do dóbr Winiary hypotecznie przyłączone, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przyleżytościami, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 3,562 kop. 21½, vadium do licytacji rs. 7,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 57,170 kop. 25, termin przedaży d. 7 (19) Września 1867 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Aleksandrem Dziewulskim.

7. Bartoszówka do których należy wieś Mroczkowice i Wiechniewice lit. B. z przyległościami i przynależytościami wszystkiemi w okręgu i powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 1,058 kop. 38, vadium do licytacji rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,522 kop. 50, termin przedaży d. 8 (20) Września 1867 r. przed Rejentem Kancel. Ziem. Wojciechem Śliwińskim.

8. Inowłodz składające się z folwarku Inowłodz w mieście z wsi i folwarku Królowa Wola z wsi Zakościele z propinacji w tychże wsiach, oraz w dwóch karczmach w mieście Inowłodz zwanych Pałac i Książe z lasem obejmujące folwark Poświętno tudzież osadę Teofilów na której znajduje się fabryka wapienna, stanowiące jedną całość dóbr z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 1,080 k. 56, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 26,292, termin przedaży d. 8 (20) Września 1867 r., przed Rejentem Kancelarji Ziem. Adamem Dziedzickim.

9. Małopole, Dąbrówka, Dręszew i Karpin z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 1,093 kop. 43, vadium do licytacji rs. 3,900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 26,778 kop. 37½, termin przedaży d. 9 (21) Września 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Władysławem Więckowskim.

10. Oleksianka mianowicie folwark i wieś Oleksianka wieś Rędzyńskie, las na wsi Roża zarośla pod wsią Rędzyńskie z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 1,156 k. 56, vadium do licytacji rsr. 4,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 33,340 k. 50, termin przedaży d. 11 (23) Września 1867 r., przed Rejentem Kancelarji Ziem. Władysławem Więckowskim.

11. Stojadla z przyległościami Gamratka i Choszczówka z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w okr. Siennickim, powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 1,022 k. 2, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 16,565 termin przedaży d. 12 (24) Września 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Władysławem Więckowskim.

12. Waliska do których wioska Stawek i młyn Osmolanka jako przyległość należą, w teritorjum których to dóbr znajduje się kolonja Stanisławów z wszystkiemi tychże dóbr przyległościami i przynależytościami w okręgu Siennickim Powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 1,404 k. 27, vadium do licytacji rs. 3,900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,762 k. 50, termin przedaży d. 13 (25) Września 1867 r., przed Rejentem Wojciechem Śliwińskim.

13. Morzyce Nowe Drwalewo Bielawy i Strużewo z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Włocławskim i Radziejowskim Powiecie Włocławskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 709 kop. 79, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,219, termin przedaży d. 14 (26) Września 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wojciechem Śliwińskim.

14. Kaleń z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 660 k. 6, vadium do licytacji rs. 2,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,166, termin przedaży d. 14 (26) Września 1867 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Władysławem Więckowskim.

15. Kawęczyn do których Pustkowia Piechury i Rybałty należą z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Czerskim Powiecie Warszawskim, raty zaległe w chwili zarzędzenia przedaży wynoszą rs. 682 k. 64, vadium do licytacji rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,159 kop. 37½, termin przedaży d. 15 (27) Września 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Władysławem Więckowskim.

16. Sierzchów lit. A. i B. z przyległościami Wiechnowice z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs 531 k. 82, vadium do licytacji rs. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,036 k. 50, termin przedaży d. 18 (30) Września 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławom Rościszewskim.

17. Brudnów z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 349 k. 16, vadium do licytacji rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,383, termin przedaży d. 20 Września (2 Października) 1867 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiań. Janem Masłowskim.

18. Maławieś z przyległościami Parolice lit. A z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 355 k. 38, vadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr.

8,724 k. 37½, termin przedaży d. 21 Września (3 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem Janem Masłowskim.

19. Sierznia w obrębie których egzystują kolonje Anielin, Kazimirów, Bertolin i Janinów z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w Okręgu Brzezińskim Powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 853 k. 1¼, vadium do licytacji rs. 1,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,521, termin przedaży d. 22 Września (4 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Janem Jasińskim.

20. Sikawa do których kolonja Budy Sikawskie i większa połowa kolonji Antoniew należą z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w Okręgu Zgierskim Powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 328 kop. 73, vadium do licytacji rs. 1,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,715, termin przedaży d. 22 Września (4 Października) 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziemiań. Janem Masłowskim.

21. Belszewo z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i P-cie Włocławskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 252 k. 96, vadium do licytacji rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,821 kop. 87½, termin przedaży d. 23 Września (5 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Janem Masłowskim.

22. Imielno z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Orłowskim, Powiecie Gostyńskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 241 kop. 53, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,851 k. 87½, termin przedaży d. 26 Września (8 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziemiań Janem Masłowskim.

23. Luboniek do których Pustkowie Słupeczka należą, a teraz Hollendry Lubońskie nazwane, kolonja Witowo z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 279 k. 61, vadium do licytacji rs. 1,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,476, termin przedaży d. 26 Września (8 Października) 1867 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Hipolitem Truszkowskim.

24. Milżyn i Holendry Zaborowo z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Włocławskim, raty zaległe w chwili zarządzenią przedaży wynoszą rs. 280 k. 95, vadium do licytacji rs. 1,100, licytacja rozpocznie od sumy rs. 6,994, termin przedaży d. 27 Września (9 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Janem Masłowskim.

25. Swiętochów z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Błońskim Powiecie Warszawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 232 k. 19, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,685, termin przedaży d. 27 Września (9 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc Ziem. Hipolitem Truszkowskim.

26. Ziemięcin z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Włocławskim, raty zaległo w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 227 k. 76, vadium do licytacji rs. 1,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,126 kop. 25, termin przedaży d. 28 Września (10 Października) 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Janem Masłowskim.

27. Chełmce z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 135 k. 78, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,363, termin przedaży d. 29 Września (11 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Hipolitem Truszkowskim.

28. Dębołęka z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Radziejowskim Powiecie Włocławskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 100 k. 91½, vadjum do licytacji rs. 540, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,784 kop. 37½, termin przedaży d. 30 Września (12 Października) 1867 roku, przed Rejentem Kan. Ziem. Teofilem Brzozowskim.

29. Karczewszczyzna pod miastem Czerskiem, do której różne posiadłości i grunta w tymże mieście pod Nr. 43 i 44 znajdujące się należą, oraz dom Nr. 27 i plac po rozebranym domie Nr. 28 w mieście Czersku położone wraz z wszelkiemi zabudowaniami gospodarskiemi, ogrodami, polami ornemi i łąkami do tychże nieruchomości należącemi, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w Ogu Czerskim Pcie Warszawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 161 k. 48½, vadium do licytacji rs. 630, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,034 k. 37½, termin przedaży dnia 30 Września (12 Października) 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Hipolitem Truszkowskim.

30. Konarzew z osadą Błonie z folwarkiem Podgurzyce, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Brzezińskim Powiecie awskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 169 kop. 14, vadium do licytacji rs. 990, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,221, termin przedaży d. 2 (14) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Brzozowskim.

31. Łubnica wieś główna z przyległą wsią zarobną Gurki wraz z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Zgierskim Powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 193 kop. 81, vadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,915, termin przedaży dnia 3 (15) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Brzozowskim.

32. Mokotów część lit. A, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Warszawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 111 kop. 1½, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6324 k. 37½, termin przedaży d. 4 (16) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Rościszewskim.

33. Radachówka, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami, w okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 103 kop. 23, vadium do licytacji rs. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,772 k. 50, termin przedaży d. 4 (16) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Hipolitem Truszkowskim.

34. Rdułtów, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Orłowskim, powiecie Gostyńskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 161 kop. 86½, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,551 k. 87½, termin przedaży d. 5 (17) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Hipolitem Truszkowskim.

35. Rogulice, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 130 kop. 92, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 3,240, termin przedaży d. 5 (17) Października 1867 r., przed Rejentem Kunc. Ziem. Stanisławem Rościszewskim.

36. Sladków Górny z przyległą do nich nomenklaturą Dombrowa zwaną, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Zgierskim, powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 165 k. 22, vadium do licytacji rs. 730, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,100, termin przedaży d. 6 (18) Października 1867 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Stanisławem Zawadzkim.

37. Szczawin Wielki i dezerta Gołaś z młynem i tartakiem Skoki zwanym, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami, w Ogu i Pcie Gostyńskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 191 k. 92, vadium do licytacji rs. 780, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,755, termin przedaży dnia 7 (19) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Zawadzkim.

38. Witów, w obrębie których znajduje się nomenklatura Gatka, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w okręgu Brzezińskim, powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 169 k. 14, vadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,212, termin przedaży dnia 7 (19) Października 1867 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Stanisławem Tyrchowwskim.

39. Zwierzchocin, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Włocławskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 163 k. 24, vadium do licytacji rs. 1,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,255, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Zawadzkim.

40. Bardzinin oraz kolonja Karolinów z młynem Brzeźnica czyli Chorob zwanym, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami w okręgu Zgierskim, powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 30 k. 55½, vadium do licytacji rs. 390, licyttcja rozpocznie się od sumy rs. 3,192 k. 50, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1867 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Stanisławem Jasińskim.

41. Jagniątki, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu Orłowskim, Powiecie Gostyńskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 58 kop. 59, vadium do licytacji rs. 310, licytacja rozpocznie się od sumy rs 1,578 kop. 75, termin sprzedaży d. 10 (22) Października 1867 roku. przed Rejentem Kanc Ziem. Stanisławem Jasińskim.

22. Jasionna, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu Czerskim, powiecie Warszawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 46 k. 77, vadium do licytacji rs. 390, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,043 kop. 12½, termin sprzedaży d. 10 (22) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Zawadzkim.

43. Idzikowice, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu Zgierskim, powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 68 k. 84, vadium do licytacji rs. 500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,005, termin przedaży d. 11 (23) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Zawadzkim.

44. Kaźmierz, z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w okręgu Zgierskim powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 98 kop. 71, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,358, termin przedaży d. 11 (23) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Zbikowskim.

45. Nowa wieś Morzyce tudzież Holendry Rożdzeniec z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Kowalskim Powiecie Włocławskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 66 kop. 3, vadium do licytacji rs. 660, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,786 k. 25, termin przedaży d. 11 (23) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Tyrchowskim.

46. Psary do których należą nomenklatury Psarki i Stefanów z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Zgierskim Powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 57 k. 79, vadium do licytacji rs. 669, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,550, termin przedaży d. 12 (24) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Tyrchowskim.

47. Rosławowice w obrębie których znajduje się nomenklatura Bogumiłów z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 68 k. 95, vadium do licytacji rs. 300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,686 k. 25, termin przedaży d. 13 (25) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc Ziem. Zbikowskim Józefem.

48. Sarnowek z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Zgierskim Powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 66 k. 3, vadium do licytacji rs. 420, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,778 k. 75, termin przedaży dnia 13 (25) Października 1867 r., przed Stanisławem Tyrchowskim.

49. Część Szczuki Wielkie i część Szczuki Małe z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Rawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 79 k. 5, vadium do licytacji rsr. 420, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,683 kop. 12½, termin przedaży d. 14 (26) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

50. Wola Grzymkowa z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Zgierskim Powiecie Łęczyckim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 56 k. 54, vadium do licytacji rs. 420, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,080 k. 62½, termin przedaży d. 14 (26) Października 1867 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Stanisławem Tyrchowskim.

51. Siodło z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu Siennickim Powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 443 k. 24, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,694, termin przedaży d. 16 (28) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

52. Krusze z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Stanisławowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 141 k. 58, vadium do licytacji rs. 830, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,981 k. 25, termin przedaży d. 16 (28) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem Hipolitem Truszkowskim.

53. Kociszew część lit. A, B, C, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Czerskim, Powiecie Warszawskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 532 k. 74, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,837, termin przedaży d. 8 (20) Lipca 1867 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Hipolitem Truszkowskim.

Przedaże wzmiankowane odbędą się w terminach wyżej oznaczonych poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Regent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Regentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych Księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa, dnia 9 (21) Grudnia 1866 roku.

Prezes, A. Zabokrzecki.

Pisarz Dyrekcji, J. Suski.

(*N. D. 640*). *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 27 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcją Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na przedaż przymusową, przez licytacje publiczne, które odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w kancelarjach Rejentów niżej wyrażonych:

1. Wola Stępowska z wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 460 kop. 9, vadium do licytacji rs. 4,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,491, termin przedaży d. 18 (30) Grudnia 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Janem Masłowskim.

Przedaż wzmiankowana odbędzie się w terminie wyżej oznaczonym poczynając od godziny 10-ej z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa, d. 20 Stycz. (1 Lutego) 1867 r.

Prezes, A. Zabokrzecki.

Pisarz Dyrekcji, J. Suski.

(N. D. 676) *Rada Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych Powiatu Olkuskiego.*

Podaje do wiadomości publicznej że w dniu 13 (25) Lutego 1867 roku o godzinie 11 przed południem w Sali posiedzeń Rady Opiekuńczej w mieście powiatowem Olkuszu, odbędzie się po raz trzeci przez otworzenie opieczętowanych deklaracji, licytacja in minus na dostawę dla Szpitala S-go Błażeja w Olkuszu w ciągu roku 1867 poczynając od dnia 17 Lutego (1 Marca) tegoż roku po włącznie dzień 31 Grudnia (12 Stycznia) 1867/8 r. poniżej wyszczególniających się artykułów żywności, światła, opału, i innych przedmiotów a mianowicie:

1. Mięsa wołowego pudów 132 po cenia kop. 6 i pół za funt.
2. Mąki pszennej pudów 8 funtów 15, funt po kop. 6 i pół.
3. Mąki żytniej pud 1 po kop. 5 i pół za funt.
4. Kaszy jęczmiennej pudów 92, funt po kop. 5.
5. Kaszy perłowej pudów 3 funtów 15, funt po kop. 7.
6. Kaszy drobnej krakowskiej pudów 3 funtów 15, funt po kop. 11.
7. Kaszy greczanej pudów 3 funtów 15, funt po kop. 11.
8. Kartofli czetwierti 38, czetwiert po rs. 2 kop. 31.
9. Grochu polnego czetwiert 1 za rs. 12 kop. 10.
10. Włoszczyzny pudów 8 funtów 30, pud po rs. 3 kop. 52.
11. Chleba pytlowego oraz w miarę potrzeby razowego i bułek razem pudów 300, w przecięciu funt po kop. 4 i pół.
12. Soli pudów 19, funt po kop. 3.
13. Masła litewskiem zwanego pudów 6, pud po rs. 11 kop. 27.
14. Słoniny pudów 3 funtów 15, funt po kop. 25.
15. Kapusty kwaszonej czetwiert 1, za rs. 5 kop. 70.
16. Mydła twardego do prania pud 1 funtów 10, funt po kop. 15 i pół.
17. Swiec łojowych pud 1 funtów 15, za funt po kop. 22.
18. Łoju bydlęcego topionego do oświetlania pudów 22, po cenie kop. 18 i pół za funt.
19. Drzewa opałowego sosnowego 42 i bukowego 25 sągów półkubicznych, po cenie za sąg pierwszego rs. 2 drugiego rub. sreb. 2 kopiejek 50.
20. Słomy żytniej pudów 82, pud za kop. 28 i pół.
21. Trumien sztuk 30 po rs. 1 kop. 32 za sztukę.

Licytacja in minus odbyć się ma kategorycznie od cen wyżej poszczególnionych a ogólnie od wartości wszystkich powyższych przedmiotów jako precium fisci na sumę rs. 1783 kop. 50 i pół obliczonej z nadmienieniem, że przedmioty te co do wagi, miary i ilości sztuk podają się do licytacji tylko w przybliżeniu, a nadto z tem powiadomieniem, że gdy cena onych ustanowioną została, podług miar i wag rządowych obecnie obowiązujących, zatem też deklaracje, ceny ofiarowane podług tychże samych miar i wag obejmować mają.

Mający chęć podjęcia się powyższych dostaw obowiązany złożyć do Kasy Szpitala S-go Błażeja w Olkuszu jako vadium na dotrzymanie licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych kwotę rs. 180.

Przytem stawający do licytacji winien podać deklaracją napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 30 najpóźniej w dniu licytacji przed terminem do jej odbycia oznaczonym podług wzoru zamieszczonego przy obwieszczeniach do poprzedniej licytacji w Dzienniku Warszawskim NN. 282 z roku zeszłego oraz Nr. 5 z bieżącego roku.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w każdem czasie w Kancelarji Sekretarza Rady w Szpitalu S-go Błażeja w Olkuszu.

Olkusz d. 19 (31) Stycznia 1867 r.

za Opiekuna Prezydującego,

(N. D. 662). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art 682 K P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Adama Maślankiewicza ślusarza i Leokadji z Sokolnickich czyli obojga małżonków Maślankiewiczów w Warszawie pod Nr. 1508 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Juljana Czajkowskiego, Patroną przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 *A.* zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 450 z procentem 5% od dnia 7 Marca n. s. 1864 r. liczącym się i kosztów od Anny z Malinowskich Bütner po Marjanie Antonim 2 imion Bütner pozostałej wdowy obywatelki właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2,435 położonej, tamże zamieszkałej protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 10 (22) Grudnia 1865 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, przy ulicy Nowolipie pod Nr. 2435 na gruncie emfiteutycznym w Cyrkule policyjnym V VI, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II, położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Anny z Malinowskich Bütner po Marjanie Antonim 2 imion Bütner, pozostałej wdowy należąca i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnenej rozległości około łokci kwadr. 5,425 zawierająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom z bali deskami szalowana gontami kryty komin murowany mający.
2. Dom z bali deskami szalowana z kominem murowanym, gontami kryty.
3. Brama wjezdna z furtką i daszkiem gontami krytym.
4. Oficyna z bali deskami szalowana gontami kryta, komin murowany mająca.
5. Oficyna z bali deskami szalowana gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.
6. Oficyna z bali deskami szalowana gontami kryta z kominem murowanym.
7. Oficyna z bali deskami szalowana gontami kryta z kominem murowanym.
8. Budynek z bali gontami kryty w którym mieszczą się kloaki i komórki.
9. Budynek z bali gontami kryty w którym mieszczą się komórki.
10. Brama z furtką i daszkiem gontami krytym przed którą to bramą jest podłoga z bali.
11. Chlewek deskami kryty.
12. Parkan z desek.
13. Sztachety z łat ogród ogradzające.
14. Studnia balami ocembrowana, z pompą drewnianą, od której jest rynsztok brukowany.
15. Ogród warzywny i owocowy w którym jest drzew owocowych około sztuk 43, agrestu, porzeczek i malin około krzewów 20 i kilku krzaków bzu.
16. Podwórze brukowane.

W nieruchomości tej jest 22 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny ilości najmu, uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Juljana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 549 *A.* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warsszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Józefa Ziemiańskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II, w Warszawie pod Nr. 549 rzędującemu, na ręce własne

Obudwom d. 6 (18) Stycznia 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 7 (19) Kwietnia 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na posiedzeniu jawnem Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej o godzinie 10 z rana, dnia 7 (19) Czerwca 1866 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljan Czajkowski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Kwiet. (2 Maja) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 7 (19) Czerwca, 21 Czerw. (3 Lipca) i 5 (17) Lipca 1866 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 2435 w Warszawie, Trybunał tutejszy wyrokiem z dnia 5 (17) Lipca 1866 r. termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 16 (28) Sierpnia 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie rzeczona nieruchomość Juljanowi Czajkowskiemu Patronowi przygotowawczo za sumę rsr. 2,250 przez popierających sprzedaż subhastacyjną podaną, przysądzoną została.

Następnie Trybunał wyrokiem w tym samym dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 17 (29) Października 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który z powodu zaszłych sporów odbytym być niemógł, po usunięciu których, wyrokami Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego w dniach 2 (14) Listopada i 30 Listopada (12 Grudnia) 1866 r. zapadłym.

Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem na ilację Adama i Leokadji z Sokolnickich małżonków Maślarkiewicz w dniu 18 (30) Stycznia 1867 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 23 Lutego (7 Marca) 1867 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych swoich posiedzeń wyznaczył, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,955 kop. 75 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wanalezionego.

Warszawa d. 19 (31) Stycznia 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 663). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.*

Stosownie do do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Kajetana Dzierżanowskiego, archiwisty akt dawnych w mieście Płocku zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu u Walerjana Zagrodzkiego Patrona przy Trybunale tutejszym również w Płocku zamieszkałego obrane mającego, który to Patron popieraniem sprzedaży dóbr poniżej opisanych zajmować się będzie z mocy aktów urzędowych w egzekucji przeciwko Wincentemu Włoczewskiemu właścicielowi dóbr Ilinko Gotardy w tychże dobrach Okręgu Płockim mieszkającemu prowadzonej, Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym protokułem w dnia 8 (20) Lipca r. b. zaczętym a dnia 8 (20) Lipca t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia przed Trybunałem Cywilnym Gubernji Płockiej odbywać się mającą, dobra Ilinko Gotardy w Okręgu Płockim położone, których opis szczegółowy jest następujący:

Dobra Ilinko Gotardy leżą w gminie Wójty Zamoście w obrębie Sądu Pokoju Okręgu Płockiego oddziału II-go są odległe od miast: Płońska o wiorst cztery, Sochocina o wiorst 9, Zakroczymia i Wyszogroda o wiorst 28. Znadjdują się w posiadaniu i zarządzie właściciela Wincentego Włoczewskiego.

W dobrach tych są zabudowania dworskie w stanie dobrym a mianowicie:

1. Dom mieszkalny z drzewa szachulcu w zamek słomą pokryty, o dwóch kominach z cegły palonej, 2. kurniki, 3. drwalnia przerobiona ze spichrza, 4. stajnie i wozownie w jednym budynku, 5. owczarnia, 6. szopy dla inwantarza, 7. stodoła z młocarnią i sieczkarnią a przy niej manež z kierałem, wszystkie te budowle z szachulcu w zamek słomą pokryte, 8. kloaka z desek i deskami kryta. 9. dwie studnie balami opogródkowane, 10. sklep z kamieni na wapno w ogrodzie owocowym postawiony słomą pokryty.

Zabudowania wiejskie są: 1. dom mieszkalny w szachulcu w zamek zajmowany w połowie przez matkę dziedzica a w drugiej przez parobków dworskich, 2. drugi dom z szachulcu w zamok z kominem murowanym, słomą kryty w którym mieszkają: a) Jankiel Przewoźnik pachciaž, który płaci za mleko od każdej krowy po rs. 12 rocznie, b) Szymon Kondracki służący za ogrodnika i sadowego, który pobiera zasług po rs. 30 rocznie i ordynarji zboża korcy 12, c) Wojciech Kozłowski, d) Ignacy Kondracki, e) Łucja Perkowska którzy są uwłaszczeni. 3. chałupa stara w słupy słomą pokryta w niej mieszka Józef Wileński służący za kopcarza dworskiego z obowiązkiem odrabiania po trzy dni ręcznie w tydzień za co pobiera kopczyznę, żyta kóp dwie, jęczmienia kóp dwie grochu, owsa i gryki po trzy pręty stajowe, ogrodu prętów 200, 4. chałupa stara z drzewa słomą kryta z kominem murowanym z surówki w niej mieszkają: Jan Wichrowski fornal i Mikołaj Kurpiński pasturz obadwaj służący dworscy niemniej uwłaszczeni: Wojciech Łukaszak i Piotr Kozłowski kopcarze oraz Józef Czarnecki, 5. chałupa stara z drzewa słomą kryta należąca do włościan uwłaszczonych, Franciszka Dąbrowskiego, Stanisława Domańskiego, Jakóba Ptaszyńskiego i Kazimierza Króla. Do chałupy tej są chlewki z drzewa obladrowego w słupy słomą kryte o dziewięciu przegrodach z których siedm należy do uwłaszczonych a dwie do dworu, 6. karczma z szachulcu w zamek słomą kryta z kominem z cegły palonej mieszka w niej Faustyn Kuligowski szynkujący trunek dworski za co pobiera 21 garniec i ogrodu prętów 200, a jako kowal obowiązany wykonywać wszelką robotę dla dworu pobiera kopczyzny, żyta i jęczmienia po dwie kopy, owsa grochu i gryki po trzy pręty, ogrodu prętów 150 i na węgle rs. 15 rocznie. Narzędzia kowalskie to jest miech i kowadło są gruntowe, obok karczmy jest wjazd z bali na słupach słomą kryty z dwoma bramami, 7. kuźnia z bali na słupach z dachem z desek, kominem z surówki oraz kotliną z kamieni i gliny.

Grunta w dobrach zajętych są klasy trzeciej i obejmują w ogóle mórg 433 prętów 220 miary nowopolskiej a w szczególności:

1. W siedliskach dworskich pod budowlami mórg 3 prętów 150, 2. w siedliskach dworskich pod budowlami na wsi prętów 120, 3. w siedliskach za rzeką, karczemne prętów 100, 4. w ogrodzie owocowym przy dworze mórg 4, ogród ten opasany płotem z żerdzi ma jabłonie, grusze i wiśnie oraz 12 ulów z pszczołami, 5. w ogrodzie warzywnym mórg 3, 6. w ogrodach służących dworskich mórg 4 prętów 150, 7. w gruntach ornych folwarcznych części pierwszej mórg 165, 8. w takichże gruntach drugiej części mórg 180, 9. w łąkach dworskich mórg 37, 10. w gruntach błotnistych na paśnik przeznaczonych mórg 10, 11. w gruntach czyli ogrodach do włościan należących mórg 6, 12. w kawałkach gruntu w polu dawniej na przysiewki dawanych a teraz uwłaszczonych mórg 3, 13. w wodach stanowiących rzekę zwaną Żurawinka mórg 3, 14. w nieużytkach to jest trakcie bitym i drogach mórg 6, 15. w kawałku gruntu jałowcem zarosłego, na paśnik przeznaczonego mórg 8.

Grunta, ogrody i zabudowania, włościan uwłaszczonych w pośród gruntów folwarcznych leżące, zamieszczone zostały celem odebrania za nie wynagrodzenia. Fabryk, zakładów i zapasów zboża w dobrach zjętych nie ma jest tylko inwentarz gruntowy z dobrami zazem zajęty a mianowicie.

1. Wołów roboczych różnych lat i maści 8, 2. koni roboczych 14, 3. półszorków surowcowych z lejcami 14, 4. uzdeczek surowcowych 14, 5. dwa wozy szybowane na żelaznych osiach, 6. sześć wozów szybowanych na drewnianych osiach z drabiami i deskami, 7. bron żelaznych para jedna i bron drewnianych ośm 8. dwie bryczki szybowane na żelaznych osiach jedna nejdyczanka, druga końska, 9. młocarnia z sieczkarnią fabryki Ewansa, 10. sieczkarnia tejże fakryki, 11. krów różnych lat i maści 20, 12, jałoszek 5, 13. owiec macior poprawnych 170, 14. jagniąt tegorocznych 120, 15. skopów różnych 100, 16. baranów 10, 17. trzy źrebaki trzechletnie, 18. pięć źrebaków dwuletnich, 19. dwa źrebaki tegoroczne.

Podatki łącznie z ofiarą i składką od ubezpieczenia nieruchomości wynoszą rocznie rs. 78 kop. 86.

Akt zajęcia dóbr Ilinko Gotardy doręczonym został w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b. przez Antoniego Wolińskiego woźnego, Juljanowi Giro Naczelnikowi powiatu Płockiego, Aleksandrowi Chądzyńskiemu pełniącemu obowiązki Pisarza Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Oddziału II i Wojciechowi Stawskiemu Wójtowi gminy Wójty Zamoście. Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr zajętych nastąpiło dnia 24 Sierpnia (5 Września) r. b. a wpisanie do księgi zaaresztowań dnia 5 (17) Września t. roku.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego dnia 25 Października (6 Listopada) 1866 r. o godzinie 10 z rana a druga i trzecia publikacja warunków będzie miała miejsce co dwa tygodnie po sobie idące.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału a drugi egzemplarz wydano Walerjanowi Zagrodzkiemu Patronowi sprzedaż popierającemu.

Płock d. 6 (18) Września 1866 r.

Michał Betlej.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków licytacyjnych ułożonych do sprzedaży dóbr Ilinko Gotardy, termin do przygotowawczego ich przysądzenia oznaczonym został na d. 17 (29) Stycznia 1867 r. godzinę 10 z rana w którym licytacja zacznie się od sumy rs. 18000. Wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunałutu tutejszego.

Płock d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r.

Michał Betlej.

Przygotowawcze przysądzenie odbyło się w dniu dzisiejszym i dobra Ilinko Gotardy przysądzone zostały przygotowawczo Walerjanowi Zagrodzkiemu Patronowi za sumę rs. 18000 a zarazem Trybunał oznaczył na dzień 18 (30) Kwietnia r. b., termin do stanowczej dóbr tych sprzedaży na godzinę 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy dopiero wzmiankowanej.

Wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału.

Płock d. 17 (29) Stycznia 1867 r.

Michał Betlej.

(N. D. 687)

Podaje do wiadomości: że w dniu 31 Stycznia (12 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe, na targu publicznym Grzybów zwanym — i w dniu 1 (13) Lutego r. b o tejże godzinie 12 w południe na targu za Żelazną Bramą, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości orzechowe, dębowe, palisandrowe, jesionowe, i sosnowe, jako to: biórko, szesląg, fotele, stoły, komoda, szafy, kredens, krzesła, kanapy. fortepian o 7 oktawach, i t. p. różne przedmiota, oraz para koni cugowych, warsztaty stolarskie, bale i deski sosnowe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. *Kurman*, Komornik.

(N. D. 698) Nieruchomość Warszawska Nr. 1201 oznaczona, wydzierżawiona zostanie na rok jeden poczynając od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1867 roku.

Termin licytacji oznaczony na gruncie na dzień 17 Lutego (1 Marca) 1867r. godzinę 11 z rana.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 300, vadium wynosi rs. 100.

Warunki są do przejrzenia w Kancelarji podpisanego komornika Nr. 1768 przy ulicy S-to Jerskiej w Warszawie.

Wichrowski Komornik

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 660)

Kupno Owiec

Sztuk 600 owiec niekoniecznie cienkiej wełny z tych macior 250 lub 300 na chów, a resztę skopów na wypas potrzebne są zaraz do kupienia za gotówkę do wsi pod miastem Łask położonej. Ktoby życzył sobie sprzedać takie owce, całą ich ilość lub część, da znać na pismie do Warszawy Pocztą, do Pana Grobickiego Mecenasa pod N. 2238 na Nalewkach, lub do Łodzi do Edwarda Hentzel róg, ulicy Piotrkowskiej i Szerokiej, albo do Pana Bienkowskiego pełnomocnika w M. Łasku.

Tamże potrzebny jest **owczarz** na stół lub ordynarją zaraz lub od S-go Wojciecha **r. b.** (1196)

(N. D. 599)

DO WYNAJĘCIA w domu pod Nr. 739*d.* przy ulicy Tłomackie:

każdego czasu

LOKAL

składający się z 11 pokoi, kuchni, z wszelkiemi wygodami, na 1 piętrze od frontu ze stajnią i wozownią lub bez, oraz od S-go Jana **Sklep z obszernym pokojem**, wiadomość u Rządcy domu tamże. (2—1018)

(N. D. 364)

NASIONA

Z OSTATNIEGO ZBIORU

i Mięszanki produkcji Sławińskiego z Kleczy w Galicji,

polecą na siewy wiosenne

Dom Handlowy Komierowski i Ska

Nowy Świat Nr. 67 wprost Kopernika.

(4—595).

OSTRZEŻENIA.

(N. D. 673). *Burmistrz Miasta Iłży.*

Z mocy reskryptu W. Naczelnika Powiatu Iłżeckiego z d. 14 (26) Stycznia r. b. Nr. 136, podaje do publicznej wiadomości, iż na satysfakcję należności Skarbowych rs. 6,962 kop. 40, zajęty został w sekwestr dom z zabudowaniami pod Nr. 164 w mieście Iłży położony, oraz wszelkie fundusze; z goła to wszystko co tylko stanowi własność Franciszka Ochyńskiego b. Burmistrza w Iłży a za przestępstwa polityczne i intrygi, co do odebrania życia Józefowi Przybysławskiemu b. Poczty w Iłży Ekspedytorowi w Sybier wysłanego. Zatem do czasu stanowczej decyzji władz wyższych nastąpić mającej. Posesji wyż wyrażonej ani też rewersów na kapitały własnością Ochyńskiego będące, które się znajdują u Lejbusia Blimon, Joela Cwajgiel, Konstantego Grajewskiego i Aleksandra Barkiewicza, wszystkich w terytorjum miasta Iłży zamieszkałych, nie wolno nikomu nabywać ani też na takowe czynić jakowych zaliczeń lub pożyczek a to pod utratą wypłaconych sum przez kogobądź zaliczonych na to.

Mączyński.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.